

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ

SPECIAL

LÉTO
2012

zdarma

MARATONEC TOMÁŠ V KOPAČKÁCH KUCHAR

TÉMA

UDÁLOSTI SEZONY

JAK ŽIJE

LEGENDÁRNÍ IVO VIKTOR

MLÁDEŽ

ALL STARS CUP 2012

ALEXANDRIA

cestovní
kancelář

*Vážení přátelé,
jedním ze základních cílů Pražského
fotbalového svazu je rozvoj a podpora
mládežnického fotbalu. Jsme rádi, že se
k této podpoře můžeme připojit, a proto
se cestovní kancelář ALEXANDRIA
stala hrdým partnerem nového projektu
Neberte nám naši hru.*

Kromě podpory tohoto projektu jsme pro všechny členy a příznivce Pražského fotbalového svazu připravili speciální slevy na naše zájezdy:

14 % na zájezdy z katalogu CK Alexandria „Léto 2012
– letecké zájezdy“

9 % na zájezdy z katalogu CK Alexandria „Léto 2012
– zájezdy autobusovou a vlastní dopravou“

5 % na zájezdy z Last minute nabídky
CK Alexandria

Slevu je možné uplatnit z katalogové ceny osoby na pevném lůžku. Slevu není možné sčítat s jinými výhodami, slevami, akčními či speciálními nabídkami. Slevu nelze uplatnit u vybraných zájezdů.

Pro uplatnění těchto slev a další informace k této nabídce navštivte naše pražské pobočky na níže uvedených adresách nebo nás kontaktujte telefonicky či e-mailem

ALEXANDRIA

Vodičkova 25, 110 00 Praha 1
Tel.: 221 592 592 Fax: 221 592 593
E-mail: vodickova@alexandria.cz

ALEXANDRIA

Španělská 2, 120 00 Praha 2
Tel.: 221 466 466 Fax: 222 251 602
E-mail: info@alexandria.cz

ALEXANDRIA

Galerie Fenix (otevřeno denně)
Freyova 945/35 190 00 Praha 9
Tel.: 211 138 591 Fax: 211 138 595
E-mail: vysocany@alexandria.cz

Jméno a příjmení objednavatele zájezdu:

Rezervační číslo objednaného zájezdu: Fotbalový klub:

TENTO KUPON LZE VOLNĚ KOPÍROVAT A ŠÍŘIT MEZI ČLENY A PŘÍZNIVCE VAŠEHO KLUBU. NA VYŽÁDÁNÍ JEJ ZÍSKÁTE I VE VÝŠE UVEDENÝCH POBOČKÁCH.

STR. **2-5**

ROZHOVOR

TOMÁŠ KUCHAR
MARATONEC A FOTBALISTA

STR. **10-13**

TÉMA

UDÁLOSTI SEZONY
V PRAŽSKÝCH SOUTĚŽÍCH

STR. **16-17**

JAK ŽIJE

LEGENDÁRNÍ
IVO VIKTOR

EDITORIAL

Vážení čtenáři,

úplně na úvod mi dovozte, abych vám všem poděkoval za přízeň a rozvoj fotbalu v sezoně 2011–2012. Těm úspěšným gratuluji ke splnění cílů či dokonání překvapení, těm méně úspěšným přeji brzký návrat do soutěží, z nichž sestoupili. Dobu, kdy si většina fotbalových nadšenců užívá zaslouženého volna, ovšem funkcionáři už stavějí týmy a zařizují vše potřebné na další ročník, okořenilo úspěšné vystoupení reprezentace na mistrovství Evropy, za což jsem pochopitelně jako člen vedení FAČR nesmírně rád. Nemusím říkat, že z úspěchu národního mužstva bude těžit v dalších letech celý český fotbal a ani mládež v jednotlivých krajích nezůstane opomenuta.

Věřím, že v nejnáročnější části roku pro funkcionáře najdete aspoň chvilku klidu a pohody. My i přes léto zapracujeme na tom, abychom získali další partnery pro Pražský fotbalový svaz. Zároveň „pojedeme“ dál s našimi projekty, zvláště když vidíme, že opravdu mají smysl. Televizní spot „Neberte nám naši hru“ měl široký mediální dosah a také ze strany rodičů byl kvitován pozitivně. Doteď jsme získali více než tisícovku podpisů v kodexu rodičů! Pochopitelně nezapomeneme ani na vyjednávání s Magistrátem hlavního města Prahy o podpoře další etapy pořízení „Bezpečných branek“ pro pražské fotbalové kluby.

Přeji vám všem hezké léto!

Ing. Dušan Svoboda
předseda PFS

POD PALBOU
ROZHODČÍ MATĚJ CICHRA

STR. **6**

EXTRA
IVAN GRÉGR OSLAVIL SEDMDESÁTKU!

STR. **8**

HISTORIE
PAROLODÍ ZA SOUPEŘI

STR. **14-15**

MLÁDEŽ
ALL STARS CUP 2012

STR. **18-19**

MLÁDEŽ
ONDŘEJ BADOCHA – OBDIVOVATEL RONALDA

STR. **20**

MLÁDEŽ
PELMEL ANEB CO SE DĚJE

STR. **22**

KLUB
DOLNÍ MĚCHOLUPY

STR. **24-25**

PROFESE
MARTIN DAÑHEL

STR. **26-27**

ZAJÍMAVOST
LIGA FIREM 2011–2012

STR. **28-29**

TRÉNINK
JAK PŘEŽÍT LETNÍ PAUZU?

STR. **30-31**

FOTO MĚSÍCE
WEB PFS

STR. **32**

Pražský fotbalový speciál

Ročník III – léto. Vydává: Pražský fotbalový svaz (PFS), Kozlák 915/7, P.O.Box 2, 110 15 Praha 1. Kontakt: 733 141 394, PFSpecial@seznam.cz. Redakce – editor: Lukáš Vrkoč. Spolupracovníci: Petr Veselý (marketing), Radim Trusina, Štěpán Šimůnek, René Machálek a Miloslav Jenšík (texty), Ondřej Hanuš a Pavel Slavíček (foto), Soňa Charvátová (korektury), Jiří Formánek. Grafická úprava, tisk: PRESCO GROUP, a.s., Máchova 21, 120 00 Praha 2. Distribuce: GRAND PRINC MEDIA, a.s. Náklad: 7500 ks. ISSN 1805-2541

Foto na obálce: Ondřej Procházka

Tomáš Kuchař se vždycky rád bavil – nejen fotbalem.

JSEM VĚČNĚ DRUHÝ

TOMÁŠ KUCHAR – ZKUŠENÝ EXLIGISTA HRAJE ZA LIBUŠ PRAŽSKÝ PŘEBOR A ŠTVOU HO „OTRAVNÍ“ HLÍDAČI

TEXT: Radim Trusina / FOTO: Ondřej Procházka, Ondřej Hanuš a Romana Kuchařová

Patří k největším hvězdám pražského přeboru: Pětatřicetiletý TOMÁŠ KUCHAR nastřádal za svou úspěšnou fotbalovou kariéru 201 ligových startů, hrál v Rusku, v Polsku i na Kypru. Od zimy řídí ze středu zálohy hru Libuše, navíc v ní nosí kapitánskou pásku. A nedávno zaujal fantastickým časem 3:17 na pražském maratonu!

Když se člověk podívá na vaše fotky, kdy jste hrál ligu, a porovná je se současností, je vidět, že jste výrazně zhubl. Většinou to bývá obráceně. Čím to, že jste opak?

Byl jsem oplácenější, ale trochu jsem upravil stravu. Jak člověk stárne, chce se srovnat s mladými kluky, tak musí něco dělat. U mých vrstevníků, kteří mají břicho, vidím, že těžko stíhají. U mě je to lehčí v tom, že žena má obchod se zdravou výživou a něco jsem tam okoukal.

Kolik vážíte?

Dřív jsem měl 77 kilogramů, teď kolem 71. Ale tahle zdravá strava není otázka posledních měsíců, nakazil mě už trenér Jarolím ve Slavii. On byl v tomhle směru pes a ras, dodělal mě

trénér Páník v Polsku, to byl extrém, co se týče stravy a podobných věcí. Od té doby se snažím držet, i když miluju pivo. To si dám s chutí, i když někdo říká, že se po něm tloustne. S tím nesouhlasím, pivo pouze podpoří chuť k jídlu, to pak všichni začnou žrát a je problém. (směje se) Taký si rád dám grilované kolínko, kachničku, to je jasné, ale musím se držet, už nejsem nejmladší.

Je pro vás přemáhání, že si nemůžete dát to co ostatní?

Budu upřímný: občas to přemáhá-

Hrál jsem dlouho profesionálně, tréninky jsme měli i dvakrát denně, člověk pak nechce vypadnout z rytmu, tak jsem začal běhat. Vypravím děti do školy a jdu do Stromovky, když je nálada. Běhání mě chytlo. Je to příjemné, než se příroda probudí, vezmu si kecky, proběhnu se a vyčistím si hlavu. To je paráda.

Kolik kilometrů během vašich běžeckých výletů urazíte?

Někdy deset, když mě to chytne, tak i patnáct. Fotbalisté obecně běhání nemají moc rádi, já nebyl výjimka.

„BĚHÁNÍ MĚ CHYTLO. JE TO PŘÍJEMNÉ, NEŽ SE PŘÍRODA PROBUDÍ, VEZMU SI KECKY A VYČISTÍM SI HLAVU.“

ní je. Když vidím kluky, jak si s chutí dávají smažák, hranolky a tatarku, tak bych si to objednal nejradši taky. Ale ty chutě se postupně ztrácejí, zvykl jsem si na hodně rýže, celozrnných těstovin, ovoce. Už mi to ani nepříjde. Chutě dostanu u piva, jinak vůbec.

Udržet si optimální váhu vám pomáhá i běhání, kterému jste propadl. Je to tak?

Sice jsem si po tréninku přidával, ale abych si šel ještě zaběhat, to vůbec. No a teď běhám často, to by mě nikdy dřív nenapadlo.

Dá se běhání srovnat s fotbalem, co se týče pocitů během těchto sportů?

Když jde fotbalista na hřiště, přemýšlí jen o fotbale, o balonu, o tom, jak a kam dát přihrávku. Při běhání

přemýšlím o rodině, různých problémech, člověk si čistí hlavu. Nechtěl jsem tomu věřit, než jsem na to přišel. Není nad to vzít si kecky a jít se proběhnout místo sezení u piva. Nemusí to být extra tempo, stačí 45 minut, úplně mě to nastartuje.

Z vašich běžeckých tréninků se vyklubala účast na pražském maratonu. To byl nějaký hec nebo sázka?

Kamarád se mě ptal, jestli nechci zkusit půlmaraton. Já se toho trochu bál, nikdy jsem tak dlouhou štreku neběžel, ale dal jsem to za 1:29, což mě nakoplo na maraton. Když jsem s tím nápadem přišel domů, málem jsem dostal od ženy po palici, že teď všichni kolabují a mám jen jedno zdraví. Já o tom ale pořád mluvil, jenže jsem se k tomu neměl, nakonec mě přihlásila sama manželka.

A vy jste zaběhl fantastický čas 3:17!

Těší mě, že jsem to takhle zvládl. Běžci hodně mluví o krizích při maratonu, ale já žádnou nepociťoval. Na třicátém kilometru mi začaly tuhnout nohy, ale v tu chvíli jsem si řekl: Mám za sebou třicet kilometrů, tak co to je nějakých dvanáct? To dáš! To mě nakoplo, rozběhl jsem se a poslední kilometry jsem běžel nejrychleji z celého závodu. Fakt jsem si to užil, běžel jsem patnáctý kilometr, dvacátý, třicátý a najednou cíl. (směje se) Jen mě zarazilo, kolik lidí tam zabírá místo těm, kteří opravdu běhají a nezbylo na ně startovní číslo. Dvě

V dresu Libuše, navíc s kapitánskou páskou na ruce, strávil Kuchař jarní část sezony.

hodiny po mém doběhu jsme s rodinou odjížděli a z trati sbírali běžce, co zvraceli, byli v křečích. Nevím, co si takoví lidé chtějí dokazovat. Já se maratonu báł, měl jsem respekt, byl jsem ostražitý, a to jsem trénoval. Jestli tam jde někdo z voleje, že si jde dvakrát v týdně zaběhat pět kilometrů, tak to je blbost.

Jak jste váš běžecký výkon oslavil?

Nejhůř jak jsem mohl! (směje se) Seděl jsem doma, žaludek mi nebral a vtom volal bývalý spoluhráč ze Slavie Ivo Ulich, ať jdu s nimi do hospody, že přijde ještě Tomáš Votava. No

tak jsem šel, během dvou hodin jsem dal sedm piv a pět fernetů. Co jsem si prožil druhý den, to radši nebudu popisovat. Zregeneroval jsem opravdu ideálně, to tělo jsem totálně zabil. (směje se)

Asi proto jste nebral telefony. Trenér Hruška se už báł, jestli vás nedraftovali Keňané, jak řekl.

Jo, to jsem se zasmál, trenér má vynikající hlášky. On se dokáže pořádně rozčlít, ale na druhou stranu umí v kabíně vytvořit kolikrát takovou kulisu, že to člověka úplně nakopne, i když třeba nemá úplně chuť na trénink nebo zápas.

Z čeho on dokáže udělat opravdovou srandu, to se nedá popsat. Já na něj nedám dopustit, byl s Mario Buzkem první, co mi dal šanci v lize. Jsem mu vděčný, posunul mě do velkého fotbalu. Přejchod z dorostu do mužů je složitý, pokud vás nepodřít trenér, tak se neprosadíte. On mě podržel.

Prošel jste několika profesionálními kluby. Které angažmá pro vás bylo nejlepší?

Určitě to ve Slavii. Hráli jsme v lize nahoře, byly tam evropské poháry, jen jsem nikdy nedosáhl na titul. Já jsem ten věčně druhý, jak zpívají spartané.

Tak proč jste tam skončil a šel do Roudnice nad Labem?

Byly v tom i finanční důvody. Ozval se mi Venca Hrdlička (šéf Roudnice i Libuše – pozn. red.), že chtějí postoupit z divize do třetí ligy. Nabídl mi to v kombinaci s prací do budoucna, pomáhám mu v jeho firmách, tak jsem šel k němu. Zažil jsem tam postup do třetí ligy, i když ta parta tam nebyla taková.

Do třetí ligy šla Roudnice z druhého místa, když postup tradičně odmítly Jirny, takže vám opět nebylo souzeno první místo.

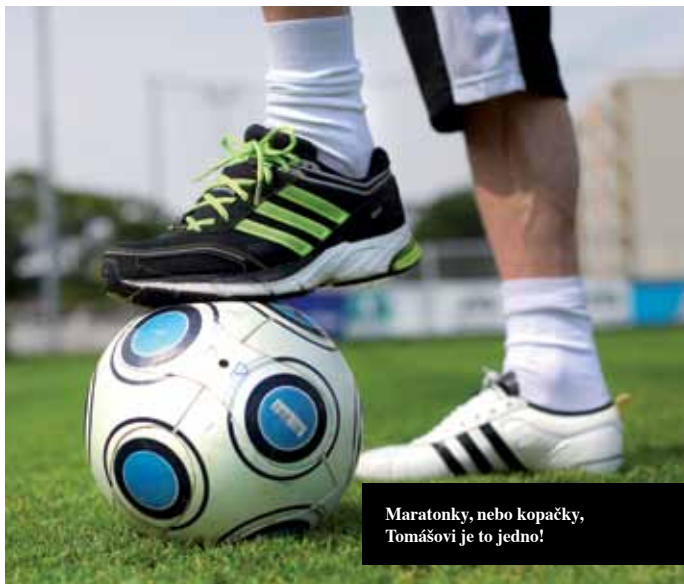
„BĚŽCI HODNĚ MLUVÍ O KRIZÍCH PŘI MARATONU, ALE JÁ ŽÁDNOU NEPOČÍTOVAL.“

Fakt. Když jsem viděl Liberec, jak slavil titul, běhal mi mráz po zádech. Já to nikdy nezažil, i když jsem vyhrál český pohár, tak to není ono.

V přeboru jste s Libuší na první místo také nedosáhl...

To je pravda, budu prostě věčně druhý. (Libuš nakonec skončila třetí - pozn. red.) Ale na Libuš nedám dopustit, super parta, hraje se mi tady bezvadně. Stejně tak to bylo ve Vltávíně. Tam trenér Kronďák trpěl na partu neskutečně. Když se nešlo na pivo, udělal zle, ceres větší, než když někdo nepřišel na trénink. Je vidět, že to mělo smysl. Na Lokádě jim to pořád šlape, bylo tam krásně, všechno super.

(směje se) Zase druhej, já to říkám. Jirny ale nechápu, pořád chtějí divizi vyhrávat, ale pak odmítají postup, takhle se to přece nedělá. Mají se o to přát mančafy, co chtějí nahoru. Ne si z té soutěže dělat strčko-brčko a nepostupovat. Nebo Ústí nad Labem, vykopalo si ligu, tak ji má hrát, klidně v Teplicích, vždyť je tam krásný stadion. Zažil jsem, na čem se hrála liga na Kypru, to bylo žalostné. Že tady kluby nemají vyhřívání? To se nedá nic dělat, ekonomická situace není dobrá. Ústí si postup vykopalo na hřišti, mělo by proto hrát ligu. Tím to pro mě hasne. Dneska nejsou peníze ve zdravotnictví, v sociální oblasti,

Maratonky, nebo kopačky, Tomášovi je to jedno!

Úspěšný maratonec Tomáš Kuchař

Specialista na druhá místa skončil s Libuší letos třetí.

a my chceme, aby byly ve sportu a bu-
dovaly se za ně vyhřívané trávníky
a světla.

jen po tisícovkách, samé starosti. Co
jsem mluvil s ostatními kluky z Ruska,
měli to bez problémů. Doufal jsem, že

**„JIRNY NECHÁPU, POŘÁD CHTĚJÍ DIVIZI VYHRÁVAT, ALE
PAK ODMÍTÁJÍ POSTUP, TAKHLE SE TO PŘECE NEDĚLÁ.“**

**Hrál jste i v ruské Jaroslavli, kam
jste přišel v roce 2003. Zatímco dnes
je Rusko pro spoustu fotbalistů vel-
mi zajímavou destinací, vy jste pro-
hlásil, že už se tam nikdy nevrátíte.
Proč?**

V tu dobu tam nebyl takový fotba-
lový boom ani peníze jako teď. Když
u nás hrál Petrohrad s českými kluky,
tak mi říkali, že by v Jaroslavli nehrá-
li ani za zlaté prase. Památky nebyly
upravené, skončil generální sponzor,
plácali to tam, jak se dalo. Místo do-
larů, které jsem měl ve smlouvě, jsem
nosil domů rubly. Dávali mi výplatu
do igelitky, docela sranda.

Opravdu?

Jasně. Žena koukala, co to nesu. Tak
jsem jí řekl, že výplatu. Zírala na mě
jako na blázna. Musel jsem do banky,
přeměnit to na dolary, poslat se to dalo

to pro mě bude přestupní stanice, že
bych se mohl ukázat a jít pak do Mosk-
vy. Jenže to v Jaroslavli nebylo ideál-
ní, já se zavřel do sebe, nechtěl jsem
trénovat...

**Žádný velký klub se už ale neo-
zval. Jste spokojený s kariérou?**

Každý fotbalista může dokázat víc,
i já jsem mohl. Podívejte se na Petra
Čecha, taky už dřív sahal po Lize mis-
trů a vyhrál ji až teď. Přitom v ní mohl
mít už třeba tři triumfy. Musíte mít
štěstí, být v pravý čas na pravém místě,
a taky potkat dobré lidi. Už nic zpátky
nevrátím, to je život. Titul nemám a už
se ho asi nedočkám, když se podívám
do občanky. (směje se) To nevím, co by
se muselo stát. Aspoň že jsem překonal
hranici 200 ligových startů, to mě těší.

**Někde se ale uvádí, že jich máte
199. Kde je pravda?**

Platí 201 zápasů, nepřipočítali mi
dva zápasy. Já si to dřív psal, sebrali
mi třeba zápas v Karviné, kde jsme
s Bohemkou vyhráli 1:0 a já dával gól.
A přitom jsem podle statistik nebyl ani
v sestavě.

**Teď už hrajete fotbal jen na ama-
térské úrovni. Do Libuše byste ale
nešel, nebýt Václava Hrdličky, ne?
Prý je mezi vámi dost silné pouto.**

Byl jsem s ním v Bohemce, vzal
si mě tam pod křídlo, bral mě skoro
jako syna. Po tréninku jsme si dávali
příhrávky, dlouhé míče, zkoušeli jsme
standardky, asi mě měl rád, snad to tak
má dodnes. (směje se) Snažím se mu

Nestihl jsem ani soustředění, tak jsem
zašel za Vencou, jestli by mě mohl dát
do Libuše. Nešlo to skloubit. Kdybych
absolvoval zimní přípravu, tak budu
v Roudnici hrát na tisíc procent. Člo-
věk tu třetí ligu ještě uběhává, poradí si
zkušeností.

**To musíte být v přeboru spokoje-
ný, tady jsou vaše zkušenosti hodně
znát, ne?**

Akorát mě dokáže otrávit, když si
jdu v sobotu dopoledne zahrát fotbal
a stoupne si ke mně nějaký hlída-
cí pes. Nakonec si zahraju, protože
ke konci soupeři fyzicky odpadají, ale
naštve mě to.

**„TITUL NEMÁM A UŽ SE HO ASI NEDOČKÁM,
KDYŽ SE PODÍVÁM DO OBČANKY.“**

to vracet, rád bych i víc, ale věk člo-
věk nezastaví.

**Proč jste vlastně odešel z Roudni-
ce, kde jste hrál třetí ligu?**

Můj táta měl před Vánocemi váž-
né zdravotní problémy, takže jsem
za ním chodil a nezbyval mi čas na to,
abych jezdil trénovat do Roudnice.

Co s tím děláte?

Už se mi stalo, že jsem se na toho
kluka otočil a říkám mu: Hele,
támhleto je balon, seznámte se, já si
zahraju, ty si zahraješ, protože neu-
mím bránit, oba budeme spokojení
a po zápase si spolu dáme pivo. Ně-
kteří to ale nechtějí pochopit, pořád

se u mě drží. Dva nebo tři zápasy jsem z toho byl hrozně nervózní, trenér Hruška měl ke mně dokonce proslov v kabině, abych se na to už vykašlal. Dal jsem mu za pravdu, že si ke mně spousta soupeřů stoupne, abych nemohl rozehrávat, ale na druhou stranu se uvolňují prostory pro ostatní hráče. Pořád to je ale tak, že si jdu zahrát a často se mi to nepovede. (usmívá se)

To je asi úděl známých hráčů jako, jste vy nebo Miroslav Baranek v Třeboradicích, na které si dává každý pozor, nemyslíte?

Asi jo, ale mrzí mě to. Jinak je to dobré, parta fantastická, nestačím se divit. Po každém zápase přinese někdo do kabiny malá pivečka. Jsou tam normální kluci, paráda.

Do kdy mezi nimi chcete vydržet?

Chci hrát co nejdéle. Přemýšlel jsem o tom, že by mě bavilo trénování, udělal jsem si A-licenci, což je druhá nejvyšší, ale jak tak pozoruju některé trenéry, tak si říkám, že než být jako oni, tak radši trénovat nebudu. Ještě uvidíme.

Plánujete už zůstat v Praze, nebo se může stát, že budete za fotbalem zase někam dojíždět?

Už mě lanořili do Rakouska, přemýšlel jsem o tom, ale už to pro mě asi není. Ne že bych přímo zpohodlněl, ale je to kus cesty, jezdit tam a zpátky, to už mě neláká. ■

TOMÁŠ KUCHAR

- Narozen: 25. 8. 1976
- Bývalý ligový záložník
- Fotbalová kariéra: Mladá Boleslav, Bohemians Praha, Slavia, Jaroslavl (Rus.), Teplice, Štětín (Pol.), Aris Limassol (Kypr), Vítkovice, Loko Vltavín, Roudnice nad Labem, Libuš
- Bilance v české lize: 201 zápasů/17 gólů
- Zajímavost: Na květnovém maratonu v Praze zaběhl na amatéra vynikající čas 3 hodiny a 17 minut.

INZERCE

CEE CUP

FOTBALOVÝ TURNAJ U-19 PRO TOP KLUBY STŘEDNÍ A VÝCHODNÍ EVROPY

Zahájení: 22. července od 17 h

Finále: 29. července od 17 h

na stadionu Dolíček v Praze - Vršovicích

Kup si lístek za 60 Kč a současně podpor unicef

Pošli SMS na číslo 90210 ve tvaru CEEcup22 a na konec SMS přidej svůj email, na který ti pošleme vstupenku.

Staň se fanouškem CEE CUP
www.facebook.com/CEECupU19

www.ceecup.eu

Cena objednávk. SMS dle tarifu operátora. Cena příchozí SMS 60 Kč vč. DPH. Službu technicky zajišťuje Airtay a.s. Infolinka: 602 777 555, www.platmobilem.cz.

**KOUPIT
VSTUPENKU
NA ZAHÁJENÍ**

KDYŽ NEJDE ROZEPNOUT KNOFLÍČEK

S kolegy z REF TEAM...
(zcela vlevo)

ROZHODČÍ MATĚJ CICHRA V PRAVIDELNÉM DOTAZNÍKU SPECIÁLU

TEXT: Lukáš Vrkoč / FOTO: Pavel Jiřík st., archiv M. Cichry

Už v patnácti letech pískal zápas stejně starých fotbalistů, nyní dělá rozhodčího, aby si přivydělal a zároveň zůstal u fotbalu. MATĚJ CICHRA však na trávníku zažil trapas.

Čím se živíte a jaké máte vzdělání?
Vzdělání mám středoškolské, mám za sebou ekonomické lyceum. V současnosti si přivydělávám více příležitostmi - jednou z nich je i rozhodcování. Nemám tedy stále zaměstnání. Od září bych rád začal studovat tělovýchovu, pokud se mi podaří přejít přes přijímací zkoušky.

Co vás vedlo k tomu stát se rozhodčím a proč to vlastně děláte?

Vedlo mě k tomu to, že jsem neměl moc velkou šanci něco dokázat jako hráč. Přesto jsem se fotbalu nechtěl vzdát a chtěl nadále zůstat u svého nejoblíbenějšího sportu, alespoň v rozhodcovském dresu a zkusit štěstí.

Jaké bylo vaše první utkání v roli rozhodčího a jak se vám povedlo?

V roli rozhodčího jsem se poprvé ukázal na halovém turnaji přípravek,

tehdy mi nebylo ani 15 let. A první soutěžní utkání jsem rozhodoval na Loko Vltavíně a byla to I. třída starších žáků, v tu dobu jsem sám hrál přebor žáků a pamatuji si, že někteří hráči byli o pár měsíců starší než já, což se asi jen tak někomu v této kategorii nestalo. Tuším, že jsem to zvládl v pořádku, nevybavuji si, že by tam nastal nějaký problém.

Co říká vaše rodina na to, že jste rozhodčím a tedy člověkem, jemuž lidé občas sprostě nadávají?

Moje rodina to takhle neřeší. Táta jakožto bývalý fotbalista i trenér je rád, že jsem u fotbalu zůstal. A co se týče nadávek a urážení, čeští fanoušci nejsou z velké části objektivní a ocenit dobrý výkon rozhodčího u nich taky není obvyklé. Bohužel nám nezbyvá nic jiného než mít na to žaludek a do určité míry se to snažit skousnout.

Máte nějaký rituál před utkáním? Jak se připravujete?

Nějaký zvláštní rituál nemám. Jsem rád, když v kabině před zápasem panuje dobrá nálada a stejně tak i po zápase. Přípravu věnuji především zjiš-

tění, kdo by mohl na hřišti takzvaně zlobit a na koho si dát pozor. K tomu se vztahuje i koncentrace a snaha nepodcenit utkání.

... a na hřišti, kam chodí rozhodcovat tak rád!

Stal se vám na hřišti nějaký trapas?

Stal! Jednou jsem chtěl tahat ČK za zákrok, který byl na hraně ŽK a ČK. Díky knoflíčku na zadní straně trenek, který mi nešel za běhu k přestupku rozepnout, jsem ji neudělal a hráči jsem tedy ukázal ŽK. Asi po 15 minutách stejný hráč udělal podobný zákrok, podruhé už se mi ji vytáhnout podařilo. Od té doby nosím náhradní karty v náprsní kapse od dresu. Samozřejmě jsem ocenil suchý zip na trenkách u další kolekce dresů.

Na jaká utkání se nejvíce těšíte?

Na všechna utkání, ve kterých o něco jde. Občas neuškodí, ani když se člověk objeví na utkání, které je průběhem jednoznačné, a může si vyzkoušet něco, co na vyhozeném utkání nejde. Tím mám na mysli dodržování diagonály, zvuk píšťaly, udělování karet apod. Toto se týká především mládežnických utkání.

Kde mají nejlepší kantýnu, pivo a klobásu?

Líbí se mi na Kopanině, Lokádě, Tempu a od kolegů slychávám, že na Bohemians Praha je to fajn. Pozvání od všech oddílů si však cením stejně, zvláště po nevydařeném utkání domácího týmu. ■

www.e-sportshop.cz

u nás dostanete vždy něco navíc ...

RADAN SPORT

Vrbenská 6, 370 31 České Budějovice, e-mail: obchod@mercoint.cz
Tel.: +420 387 411 543, mobil: +420 603 452 982, fax: +420 387 411 573

Tenis Squash Badminton Ricochet Stolní tenis Fotbal Hokej Florbal

Výroba sportovního oblečení
Suvenýry a sportovní reklama
Volný čas
Vodní sporty
Lyžování
Skateboardy

a ostatní teamové sporty
Fitness
Aerobic
Yoga
Pilates
Box
Judo
Karate
Camping
Turistika
In-line

**ATLETIKA
BADMINTON
BASEBAL
BASKETBAL
FLOORBAL
FOTBAL**

dresy
šortky
stulpny
teplákové soupravy
brankářské oblečení
rozlišovací tilka
sport. textil - ostatní
míče
kopačky
tašky
chrániče
brankářské rukavice
vybavení hřišť
tréninové pomůcky
bandáže, výživa, ...
ostatní
bundy

suvenýry, fanshop

minidresy

šály

Dále vyrábíme
repliky dresů
pro fanoušky,
šátky,
klubové klíčenky...

BALÍČEK 1

15 x sublimované triko
dle Vašeho vzoru (včetně čísel a reklam)
+ šortky Chelsea + stulpny Chelsea
+ zdarma taška

cena: 9.990 Kč

BALÍČEK 2

15 x triko Chelsea + šortky + stulpny
+ potisk čísel zdarma + zdarma taška

cena: 5.990 Kč

BALÍČEK 3

15 x šustáková bunda

cena: 3.990 Kč

BALÍČEK 4

15 x tepláková souprava

cena: 6.990 Kč

BALÍČEK 5

15x tepláková souprava polyester

cena: 5.990 Kč

BALÍČEK 6

15x rozlišovací tilka

cena: 975 Kč

Všechny ceny uvedeny včetně DPH.

Kompletní nabídku zboží najdete na www.e-sportshop.cz

Ivan Grégr dostává zaslouženou odměnu.

MÁM DOMA MARADONŮV JAZYK

SUDÍ IVAN GRÉGR OSLAVIL SEDMDESÁTINY A VZPOMÍNÁ NA LEGENDÁRNÍ HRÁČE, KTERÉ V KARIÉRE POZNAL

TEXT: Štěpán Šimůnek / FOTO: Ondřej Hanuš

Z těch čísel se může kdekomu zamotat hlava. Známy rozhodčí IVAN GRÉGR odřídil během své kariéry 2623 zápasů, bezmála desetkrát byl hlavním sudím slavného derby pražských „S“ a skoro dvěstěkrát pískal na mezinárodní scéně. A přestože jeden z nejuznávanějších českých rozhodčích před nedávnem oslavil už sedmdesáté narozeniny, nadále si bere píšťalku a na hřišti rozdává karty.

Bezmála 40 let uběhlo od okamžiku, kdy Ivan Grégr složil první rozhodcovské zkoušky. „V roce 1973 jsem končil hráčskou kariéru ve Vršovcích 1870, už během měsíce jsem měl hotové zkoušky a chystal se na první zápas. Pamatuju si to jako dnes, bylo to žákovské utkání Malešice – Vršovice,“ vzpomíná.

Rozhodcovská kariéra Ivana Grégra pak nabrala rychlé tempo. „Poma-

lu jsem postupoval po soutěžích výš a výš, celkem se mi dařilo, a tak jsem už po pěti a půl letech pískal první ligu. Šlo o utkání Trnavy s Teplicemi, myslím, že skončilo 1:1,“ vybavuje si. Za další tři roky už jeho jméno figurovalo na mezinárodní scéně a Ivan Grégr se chystal odřídít první mezinárodní zápas. „V roce 1981 jsem byl jako asistent u zápasu Polska s Maďarskem a zase to byla remíza.“

Gullit byl nejlepší

Během bohaté kariéry zažil bezpočet skvělých a dnes již legendárních hráčů, nejvíce mu však v hlavě utkvěl Holanďan Ruud Gullit. „Toho jsem si neskutečně vážil. Platil za obrovskou hvězdu, ale přitom si na nic nehrál. Rozhodčího si nevšímal, soustředil se na sebe. Jednou jsem pískal zápas jeho Ajaxu a po něm jsme si podali ruce, poděkoval mi za dobrý výkon.

Pak jsme dokonce chvíli poseděli v restauraci na stadionu, mám s ním společnou fotku,“ popisuje vznik cenného suvenýru.

Památek na významné hráče má doma Ivan Grégr mnohem víc. Ta nejvýraznější je... Maradonův jazyk! Tedy pochopitelně jazyk z jeho boty. „Dělal jsem tehdy asistenta při zápase Izraele a Argentiny. Diego Maradona si kousek ode mě upravoval kopačky, a když zatáhl za jazyk, utrhnul se mu. Odhodil ho a on dopadl kousíček ode mě. Hned jsem si ho vzal a získal jsem tak asi nejceněnější suvenýr. Přece jen málokdo může říct, že má doma Maradonův jazyk,“ směje se Grégr.

Za dobu, kdy byl aktivním rozhodčím, se setkal i s pokusy o úplatek, ty však odmítl. „Může to znít jako klišé, ale nikdy jsem tomu tlaku, který pochopitelně existoval, nepodleh. Za totality jsem byl rád, že jsem to dotáhl jako sudí relativně daleko, takže jsem

neměl potřebu riskovat. Jak se říká, je potřeba přes stromy vidět les a já jsem doufal ve dlouhou kariéru, kterou jsem nechtěl zahodit nějakým špatným rozhodnutím,“ přemítá.

Sudí musí držet krok

Fotbal se od roku 1973, kdy Ivan Grégr poprvé řídil zápas, podstatně proměnil. S dobou tak museli jít i rozhodčí. „Hráči jsou pořád rychlejší a šikovnější, což znamená, že i sudí s nimi musejí držet krok. Snažil jsem se trénovat stále intenzivněji, abych hráčům stačil, a myslím, že jsem to zvládl,“ hodnotí.

Možná i díky poctivému tréninku je i v sedmdesátí aktivním sportovcem, dokonce nadále zvládá řídit zápasy. „Ještě nekrmím ptáčky,“ usmívá se. „Pořád chodím pískat, i když samozřejmě jen nižší soutěže, žáky nebo ženy. Do toho chodím běhat, abych se udržel v kondici,“ prozrazuje muž, jenž nedávnou oslavu kulatin pojal střídme. „Bylo to ve sportovním duchu, decentní zapítí. Dostal jsem spoustu dáreků, mimo jiné nádherný pohár od Pražského fotbalového svazu. Je na něm vyrytá sedmdesátka, moc si ho vážím a hned jsem si ho doma vystavil,“ hlásí spokojeně. ■

Dárek od PFS jej potěšil.

S mladými se snaží držet krok!

www.e-sportshop.cz

u nás dostanete vždy něco navíc ...

RADAN SPORT

Vrbenská 6, 370 31 České Budějovice, e-mail: obchod@mercoint.cz

Tel.: +420 387 411 543, mobil: +420 603 452 982, fax: +420 387 411 573

Tenis

Squash

Badminton

Ricochet

Stolní tenis

Fotbal

Hokej

Florbal

Výroba sportovního oblečení

Suvenýry a sportovní reklama

Volný čas

Vodní sporty

Lyžování

Skateboardy

a ostatní teamové sporty

Fitness

Aerobic

Yoga

Pilates

Box

Judo

Karate

Camping

Turistika

In-line

ATLETIKA BADMINTON BASEBAL BASKETBAL FLOORBAL FOTBAL

dresy
šortky
stulpny
teplákové soupravy
brankářské oblečení
rozlišovací tílka
sport. textil - ostatní
míče
kopačky
tašky
chrániče
brankářské rukavice
vybavení hřišť
tréninové pomůcky
bandáže, výživa, ...
ostatní
bundy

suvenýry, fanshop

minidresy

šály

Dále vyrábíme
repliky dresů
pro fanoušky,
šátky,
klubové kličky...

FOTBALOVÉ DOPLŇKY

Kompresor

220 V + příslušenství

2.490,- Kč

Ruční hustilka

Materiál: plast
Provedení: dvoučinná

100,- Kč

Nosič lahví standard

Materiál: plast
Provedení: pro 8 ks lahví

99,- Kč

Plastová láhev

50,- Kč

Objem: 1 l

95,- Kč

Objem: 0,9 l, s hubicí

Chrániče Trainer

Velikost:
XS, M, XL

100,- Kč

Chrániče Match

Velikost:
S, M, L

295,- Kč

Kapitánská páska

Barvy: modrobílá, čenobílá

39,- Kč

Pomezni praporek

Sada: 2 ks

270,- Kč

Karty pro rozhodčí

Set: žlutá + červená

20,- Kč

Píšťalky

Materiál: kov
Provedení: na prsty

75,- Kč

Materiál: plast
Provedení: na krk
se šňůrkou

29,- Kč

Elektronická
Provedení: na krk
se šňůrkou

350,- Kč

Tejpovací páska

Rozměry: 2,5 cm x 13,8 m
3,8 cm x 13,8 m

65,- Kč

55,- Kč

Chladicí spray

Objem: 400 ml

100,- Kč

Chladicí sáček

15 x 13 cm
Jednorázové použití

28,- Kč

Estim

Obsah:
1 l

350,- Kč

Izotonický nápoj Unisport

Obsah:
1 l

395,- Kč

Izotonic

Obsah:
1 kg

115,- Kč

TRÉNINKOVÉ POMŮCKY

Tréninkový kužel

Výška: 23, 30, 38 46 cm
Materiál: plast
Barva: oranžová, žlutá

80,- Kč

45,- Kč

100,- Kč 20,- Kč

Vytyčovací mety

Sada: 24 kusů
Materiál: plast
Barva: oranžová/žlutá

Digitální stopky

Junso
JS-306

125,- Kč

350,- Kč

390,- Kč

Taktická tabule

Rozměr: A4
Materiál: plast

350,- Kč

Sada pro přeskok

Sada:
2 x kužel
2 x držák
1 x tyč

390,- Kč

Mechanická čísla pro střídání

Oboustranná
(oranžová,
zelená)

850,- Kč

Střídací tabule

8990,- Kč

Elektronická
(červená, zelená)

Překážkový set MS-11

Provedení: s bodcem a kloubem

195,- Kč

170,- Kč

135,- Kč

Výška: 15, 30, 50 cm

Slalomová tyč

115,- Kč

Rohový praporek

S kloubem
komplet

290,- Kč

Medicinbal

Syntetický

390,- Kč

465,- Kč

325,- Kč

250,- Kč

Hmotnost: 1, 2, 3, 4, 5 kg

535,- Kč

Agility žebřík

890,- Kč

Materiál:
plast/polyester
Délka: 5,5 m (11 polí)

Fotbalové branky

Přenosné, hliníkové, včetně sítě

Rozměry: 5 x 2 m 20.230,- Kč

Rozměry: 3 x 2 m 15.470,- Kč

Rozměry: 7,32 x 2,44 m

33.320,- Kč

Všechny ceny uvedeny včetně DPH.

Kompletní nabídku zboží najdete na www.e-sportshop.cz

Radost hráčů Aritmy je logická! Postoupili do divize!

ŠEST PŘÍBĚHŮ SEZONY

FOTBALOVÁ SEZONA V PRAZE PŘINESLA NĚKOLIK ZAJÍMAVÝCH PŘÍBĚHŮ A VELMI DOBRÝCH SPORTOVNÍCH VÝKONŮ. SPECIÁL VYBRAL TY NEJLEPŠÍ, O KTERÝCH SE NEJVÍCE MLUVILO.

TEXT: Radim Trusina, René Machálek – editor agentury Mediafax / FOTO: Ondřej Hanuš, Pavel Jiřík st., Pavel Slaviček

I. ARITMA SE TĚŠÍ NA DIVIZI PO DLOUHÝCH 12 LETECH

Roli favorita dokonale splnili fotbalisté Aritmy – právě tenhle tým byl nejčastěji tipován na první místo v Pražské teplečenské přeboru. A klub z Vokovic nezklamal, když parádní sezonu zakončil postupem už tři kola před koncem! „Pro Aritmu je to obrovský úspěch, přebor měl osmnáct účastníků, o to jsme měli těžší pozici,“ říká trenér Tomáš Kubr.

Síla Aritmy byla v ustáleném kádru, který se vhodně doplnil několika jednotlivci. „Navíc se nám vyhýbala zranění, což je moc důležité. Taký jsme dostali suverénně nejméně bránek v celé soutěži. Dozadu jsme hráli hodně poctivě, po ztrátě míče jsme se ihned snažili o presink soupeře, což se nám vyplatilo,“ hodnotí Kubr.

Číslo hovoří jasně: Aritma ve 34 kolech inkasovala pouze 31krát, což je průměr méně než jeden gól na utkání. Nejblíže jsou v tomto ukazateli Třeboradice se 49 obdrženy góly.

Aritma se do divize vrací po dlouhých 12 letech. Dřív patřila k tradičním účastníkům této republikové soutěže, ale v novém tisíciletí si už prošla i I. A třídou. „Vyhrát jakoukoliv soutěž je skvělé, užili jsme si to, ale už se díváme do budoucna. Jsme zvědaví, co nám divize přinese. Základ je sehnat dostatek financí, abychom mohli soutěž důstojně hrát a dohrát. Ne zůstat někde na půli cesty, musíme navýšit rozpočet, nic jiného nám nezbyvá,“ prozrazuje Kubr.

Oproti pražskému přeboru přibou-

dou náklady s dopravou na zápasy, i několikanásobně vyšší odměny pro rozhodčí, kterým se navíc platí cestovné z různých koutů Čech. „Z tohoto pohledu je to složitější, ale snažili jsme se neponechat nic náhodě. Objeví se zkušenější funkcionáře, kteří mi poskytnou veškeré informace, ale konkrétní částku, o jakou se rozpočet navýší, teď říct nedokážu. Věřím, že jsme si dali dostatečnou finanční rezervu,“ říká Kubr.

Vyšší soutěž je spojená i s doplněním a posílením kádru. I na to na Aritmě myslí. „Nechceme jít cestou drahých nákupů. Chceme dát příležitost hráčům, kteří si divizi vykopali, to nejsou planá slova, všichni dostanou šanci. S každým jsem mluvil a zatím mi nikdo nehlásil, že by z nějakého důvodu nechtěl divizi hrát,“ těší Kubra. „Většina kluků patří Aritmě, takže nejsme závislí na tom, koho seženeme na hostování. Máme taky spolupráci s Duklou, která jde do juniorské ligy a nebude mít klasické béčko. Tady bychom se mohli poohlížet, co se týče

zkvalitnění kádru, protože ne všichni hráči se v Dukle prosadí a zůstanou.“

Šanci mají ale i fotbalisté z ostatních klubů, kterým je spojení Aritma a divize sympatické. „Kdo by si chtěl zkusit divizi, máme dveře otevřené,“ usmívá se Kubr. „Naše největší síla je v normálnosti. Je tady pěkné prostředí, co se hráčům slíbí, to se splní, žádné megalomanské plány a sny. Kluci nedostali za vítězství v přeboru ani žádné prémie. Bonusem je právě to, co jsem teď zmiňoval, že tady všechno zůstane stejné.“

Na čtvrtou nejvyšší soutěž je klub natěšený, hlavně na divácký zájem v divizních městech. V pražském přeboru se návštěvy pohybují kolem stovek lidí. „Budeme hrát proti novým soupeřům, na jejichž zápasy chodí hodně diváků, to bude zážitek pro všechny,“ předpokládá Kubr. „Je to vyšší soutěž, takže čekám i sportovní přínos. Když jsme si divizi vykopali, chceme si ji zkusit. I když počítáme s nevráživostí vůči pražským týmům, tak se na tu soutěž těšíme.“

Jakub Hájek byl hvězdou jara v přeboru...

2. HVĚZDA JARA V PŘEBORU: JAKUB HÁJEK Z BOHEMIANS PRAHA B

Možná jste jeho jméno do téhle chvíle ani neznali, ale měli byste si ho zapamatovat. Jakub Hájek, záložník Bohemians Praha B, se na jaře v přeboru předvedl ve vynikající formě. Na základě hlasování trenérů a redaktorů www.fotbalpraha.cz se stal v druhé půlce sezony hvězdou nejvyšší pražské soutěže: nejlepším hráčem utkání byl na jaře zvolen celkem 12x.

Na podzim získal jen jeden hlas, ale v druhé půlce sezony to Jakub Hájek „rozbil“ naplno. „V létě jsem byl zraněný a nemohl jsem se na sezonu tak dobře připravit, během podzimu jsem manko trochu doháněl,“ vysvětluje raketový nárůst formy Hájek. „V zimě jsem už byl zdravý a mnohem lépe připravený. Ocenění hvězdy jara mě hodně potěšilo, mám opravdu velkou radost, ale není to pro mě nejdůležitější věc. Je to především závazek k dalším výkonům a zlepšování. Být v něm nejlepší je pro mě vždy motivace. Jako tým jsme podávali dobré výkony celou sezonu, potom se může stát, že díky mužstvu někdo vyletí nahoru jako já, mančast mi hodně pomohl. Ve spoustě zápasů jsme hráli velmi pěkný a moderní fotbal. Nastříleli jsme 93 gólů, což je výborný počín,“ pokračuje 21letý fotbalista.

Jeho teritoriem je střed hřiště, ze zálohy řídí hru svého týmu. Přesto k tomu stihl dát i devět gólů, což je velmi slušný výkon. „S tím jsem spokojený, ale byla ještě spousta šancí, co jsem měl proměnit, takže gólů mohlo být klidně trochu víc,“ hodnotí Hájek. „Ukázal jsem, že umím střílet branky, což je pozitivum. Po celou sezonu jsem měl v přeboru zápasové vyčerpání, to mi

přineslo určité zkušenosti. V soutěži se objevilo několik zkušených fotbalistů, hrát proti nim je škola.“

A Hájek se mezi ostřílenými borci rozhodně neztratil. Zažil parádní sezonu. „Těžko říct, jestli byla moje nejlepší, já mám na sebe docela vysoké nároky, nikdy nejsem spokojený,“ vypráví mladík, který patří do širšího kádru druholigového áčka klubu. S ním se také připravuje, ale hrát chodí za rezervu. „Ve druhé lize jsem zatím naskočil na pár vteřin, ale i to se počítá. Děláním to nejlepší, co umím, abych se probojoval do áčka, ale musím být trpělivý,“ ví Hájek, který v klubu začínal ještě v době, kdy se jmenoval Střížkov, byl i v Meteoru, pak čtyři roky ve Slavii, kde hrál za třetiligové béčko.

V jeho výkonech ho nijak nebrzdí ani handicap na levé ruce. „Při fotbale mě to nijak neomezuje. Děláním věci jako ostatní lidé, v podstatě pro mě není nic problém,“ tvrdí Hájek, jehož slova potvrzuje i fakt, že právě končí první ročník na Fakultě tělovýchovy a sportu v Praze.

Teď sní o tom, že by ho povedená přeborová sezona mohla vyšvihnout výš. „Rozhodně bych chtěl hrát pravidelně vyšší soutěž. Teď se budu chtít dobře připravit a uvidíme, co přinesou nejbližší dny. Jednou bych si chtěl zkusit českou ligu, ale člověk má dělat krok po kroku,“ říká Hájek, který patří k nejslušnějším hráčům přeboru. Jen posuďte: ve 32 zápasech nedostal ani kartu! „Nikdy jsem nepatřil k hráčům, co sbírají karty. V soubojích se nebojím přitlačit, ale snažím se vždy čistě. A na takové ty zbytečné řeči s rozhodčím nebo svlékání dresu si dávám pozor.“

3. KANONÝR? PETR NYKL Z UHRÍNĚVSI

Fotbalový přebor má nového krále kanonýrů – Petra Nykla z Čechie Uhříněves. Ten sázel do sítě soupeřů gól za gólem, jeho střelecké gala-představení se zastavilo na úctyhodném čísle 33. Platí tak, že nastřílel více než polovinu branek svého týmu v tomto ročníku přeboru (61). „Určitě to byla jedna z mých nej-povedenějších sezon,“ usmívá se 23letý útočník.

Podzim nerozjel podle představ. Hledal se on i celá Čechie Uhříněves. „Nebylo to ono, hrálo se o záchranu a nešlo to ani mně,“ přiznává. V tu chvíli ho ani nenapadlo, že si vystřílí korunu krále kanonýrů. „Začalo se ale dařit týmu a já se střelecky zvedl. Chodil jsem na penalty, stejně jako na trestné kopky. Padalo mi to tam,“ oddechl si Nykl, který proměnil všech osm pokutových kopů, na které se vydal. „Prvním cílem v sezoně ale byla záchrana. Když se to povedlo, začaly nás zajímat další věci, vítězství v poháru a taky moje snažení v soutěži střelců.“

Na jaře však pořádal na trávníku manévry, dlouho se pral o první místo ve střelecké soutěži s Petrem Junkem, rivalem z Meteoru. Neskrýval, že mu na vítězství záleží, a už dopředu tušil, že k triumfu bude třeba nastřílet nejméně 32 branek. Nakonec tuhle metu překonal a mohl slavit. „Všichni si to užíváme. Po posledním zápase bylo prase, mohli jsme se cpát. Teklo pivo a jako tradičně, když zkušenější kluci zaveleli, tak jsme přitvrdili,“ vzpomíná s úsměvem na konec sezony.

Nykl svým výkonem potvrdil jednu jistotu: ať hraje v posledních letech Čechie Uhříněves jakkoliv, může se spolehnout na to, že má ve svém středu kanonýra, který tým

svými góly podrží. Platilo to v době Davida Čejky, nyní štafetu převzal právě Nykl. Tým na něj hodně spoléhal. „Tahle role mi sedí, vyhecuje mě to,“ přiznává střelec, jenž dal v uplynulé sezoně nejvíc čtyři góly za utkání. Na Jakuba Šůse z Hájů, jenž dal Meteoru B sedm gólů, pohlíží s úctou. „V takovém zápase vám musí do branky spadnout všechno. Hráč, který tohle dokáže, má můj respekt,“ přiznal střelec.

Na sezoně našel Nykl malý kaz – chtěl, aby se dařilo víc „jeho“ Čechii, a také se toužil víc prosadit v soutěži deníku Sport ohledně nastřílených hatricků. Zvládl jich pět. „Tam jsem si to podělal sám, mohl jsem jich dát víc. Vím o několika situacích, kdy jsem dal dva góly a mohl dát třetí. Jenže jsem netrefil prázdnou branku,“ přiznal kanonýr.

I tak je jasné, že kanonády Nykla neušly pozornosti klubů z vyšších soutěží. „Nabídky mám, už jsem to probíral s rodinou i s trenérem. Je to lákavé, ale jasno není,“ nevěděl v době uzávěrky časopisu Nykl. „Beru to tak, že je to pro mě poslední šance zkusit něco fotbalově výš,“ naznačil střelec, že jej to táhne do vyšších fotbalových pater. „Ve hře je divize, třetí liga a možná i druhá. Člověk si musí všechno pořádně rozmyslet, protože bych musel nechat práce. Uvidíme, jak to dopadne.“

I kdyby se nakonec rozhodl Uhříněves opustit, uklidňuje fanoušky, že nemusejí mít o koncovku týmu strach. „Kuba Běhounek je výborný útočník, který chodí do soubojů a má výborné hlavy. Na hřišti nám to sedlo. Myslím, že se nikdo v Uhříněvsi nemusí bát, že by neměla do budoucna střelce,“ dodal Nykl. ■

Když dá někdo přes 30 gólů za sezonu, zaslouží si obdiv...

... jako Petr Nykl.

4. VRŠOVICE VYHRÁLY I. A TŘIDU BEZ PORÁŽKY!

Pohodovou sezonu zažili ve Vršovicích: místní tým byl v uplynulé sezoně naprosto suverénní. V I. A třídě skupině A neprohrál ani jeden zápas, ve 26 utkáních nedokázal získat tři body pouze třikrát, kdy remizoval. Druhá Admira B zaostala o 21 bodů! Vršovice tak slaví okamžitý návrat do přeboru, z něhož před rokem spadly. Jistotu přitom měly už čtyři kola před koncem.

„Tahle sezona je pro nás výjimečně výjimečná, protože jsme neprohráli. Ale spoustu zápasů jsme vyhráli o gól, silou vůle, byli jsme

na tom fyzicky lépe než soupeři. Po fotbalové stránce to nebyla žádná sláva, na tom musíme zapracovat, takové výkony by nám v přeboru nestačily. Rozdíl mezi soutěžemi je obrovský,“ říká Jaroslav Bellada, šéf Vršovic.

Ty na podzim vedl jako trenér Pavel Gregor, kterého v zimě kvůli jeho zdravotním problémům nahradil asistent Vladimír Šimr. Ač svou misi dokonale zvládl, vrátil se na lavičku opět na pozici č. 2. Do klubu totiž přichází trénovat Karel Jeřábek, jenž naposledy vedl Admiru v divizi. ■

Podruhé za sebou postoupili o soutěž výš fotbalisté Bílé Hory...

5. DVA POSTUPY V ŘADĚ VYNESLY BÍLOU HORU AŽ DO PŘEBORU

Za dva roky vystoupili fotbalisté Bílé Hory z I. B třídy až do nejvyšší pražské soutěže. Postup navíc slavili už dvě kola před koncem soutěže, což považují v klubu za ohromný úspěch. „Povedlo se nám něco neskutečného. Někteří z kluků nikdy nepostoupili, teď něco podobného zažili dvakrát v řadě. Nikdy jsem je nešetřil, hnál jsem je jako koně a teď jim za to, co dokázali, chci moc poděkovat,“ konstatoval šéf klubu a trenér v jedné osobě Otakar Hejlík.

Když se po minulé sezoně tým posunul do I. A třídy, splnil tak předem daný cíl. Že by se měl ale hned vyvíhnout ještě výš, to v plánu tak úplně nebylo. „Jenže podzim tomu hodně nahrál. Vše se nám povedlo skloubit, tak jsme to zkusili a vyšlo to. V životě, v podnikání a stejně tak ve fotbale chci jít stále dopředu. Kdybych měl jít do fotbalu a být pořád třeba v I. B třídě, tak by to nebylo ono,“ vysvětluje svoji filozofii Hejlík. „Kluci bojovali až do konce, věřili jsme do poslední chvíle, i když tam byly složité momenty, kdy nám vypadla řada hráčů. Ale odmakalo se to a potvrdila se stará pravda, že se nemá v životě nic vzdávat. Musí se bojovat.“

Během jara se Bílá Hora musela potýkat s velkými absencemi. Najednou vypadlo až osm fotbalistů, přehnaný průvan tak v hráčském kádru nenastane. „Zranění kluci se uzdraví.

Hráči, co u nás byli na hostování, byli spokojeni. Máme připravené talentované dorostence a taky se nám hlásí fotbalisté sami. Před koncem sezony jsem já nikomu nevolal,“ poznamenal Hejlík, jenž jedná třeba s jedním francouzským fotbalistou. „Jestli se to povede, může se přebor těšit na kvalitního útočníka.“

O tom, že by Bílá Hora plánovaně útočila na třetí postup v řadě, nemůže být řeč. „Chceme hrát v přeboru důstojnou roli, to je pro nováčka umístění třeba mezi sedmým a desátým místem. Jen nevím, jak by to dopadlo, kdybychom po dvou kolech měli třeba šest bodů,“ usmívá se šéf Bílé Hory, který po odchodu Aleše Foldy do Radotína, jenž měl velký podíl na vzrostu bělohorského fotbalu, odkoučoval jaro sám. Nyní ale uvažuje vzhledem k řadě povinností, že pro přebor angažuje jiného trenéra. „Sám to dělat nemůžu, ale samozřejmě budeme na jedné lodi a vyjdeme si maximálně vstříc. Tohle na Bílé Hoře platilo a bude platit i dál.“

Do přeboru nakonec nakoukne i Zbraslav, která se prala o postup právě s Bílou Horou. „Je to jasný důkaz, že se nic v životě nemá vzdávat. A Zbraslav hrála výborně,“ poznamenal Hejlík. „My sami jsme postup z druhé příčky zažili, když jsme se posouvali do I. A třídy. Bojovali jsme o každý bod a nakonec odměna přišla,“ dodal.

... a náležitě to oslavili přímo na hřišti.

6. REZERVA ČAFC NASTŘÍLELA V HLAVNÍM MĚSTĚ NEJVÍCE BRANEK

Rezerva ČAFC pálila v uplynulé sezoně ostrými: 115 gólů ve 26 zápasech znamenalo kanonádu, jakou v Praze žádné mužstvo v kategorii dospělých nespustilo. Tým, který měl průměr 4,42 gólů na utkání, přesto skončil na druhém místě tabulky I. B třídy skupiny B za Prahou. I ze střelné příčky se ale podívá do vyšší soutěže. „Hrajeme na dva útočníky, ale snažíme se jít do ofenzivy alespoň v pěti lidech. Útočení podporují hráči na krajích. Lidi si zvykli, že naše zápasy bývají slušné přestřelky, a tak se chodí dívat,“ pochvaluje si trenér týmu Jiří Trunc.

Ten by byl rád, kdyby se jeho mužstvo prezentovalo útočnou hrou i v I. A třídě. „Je nám jasné, že kvalita soupeřů bude vyšší, ale na druhou stranu – v přípravě jsme s některými týmy z I. A třídy hráli a neprohráli jsme,“ pochvaloval

si kouč celku, jenž přišel o postup z první příčky v posledním zápase sezony na Hájích, kde s místním béčkem uhrál pouze remízu 2:2. „Chyběli nám tři důležití hráči včetně nejlepšího střelce Federika Arkamoneho z Itálie. Kdyby alespoň jeden z těch kluků nastoupil, věřím tomu, že jsme vyhráli,“ doplnil Trunc. ČAFC B navíc inkasovala gól na 2:2 ve třetí minutě nastavení, když už nebyl čas na trefu reagovat. „Za chvíli byl konec,“ dodal kouč.

Vítězná Praha nasázela soupeřům 92 branek. „To, že béčko ČAFC dalo víc gólů, nás nemrzí. My nemáme možnost posíl z prvního týmu. Hrají to hlavně kluci, co u nás vyrůstali. A ty baví hrát útočný fotbal, na zadek určitě nehrajeme,“ konstatoval kouč Prahy Petr Janatka.

Uprostřed Atlantiku se spart'ané oblékli do dresů a všichni účastníci výpravy spolu s kapitánem zaoceánské lodi Columbus vytvořili na palubě skupinku pro fotografa.

PAROLODÍ ZA SOUPERI

KAPITOLY Z HISTORIE PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU

TEXT: Miloslav Jenšík / FOTO: archiv autora

Rychlá letadla zkracují i fotbalové vzdálenosti. Jaký je dnes pro Pražany problém zahrát si v Chicagu, v Sydney nebo v Buenos Aires? Ale dlouhé zájezdy na druhý konec světa jsou dávno ty tam. Brání jim nabitě termínové kalendáře domácích i mezinárodních soutěží. A co teprve dříve?

První tým z této země, který si kdy zakopal v Novém světě, nebyl český a dostal se k tomu šťastnou náhodou. Společné pozvání z Brazílie, Uruguaye a Argentiny mířilo původně do Vídně. Vedení klubu Amateurs s politováním odřeklo; nevědělo, jak se domluvit se zaměstnavateli hráčů o jejich dvouměsíční nepřítomnosti. Roku 1922 a ještě dlouho potom se

do Jižní Ameriky dalo cestovat pouze lodí – a to znamenalo tam i zpátky vždy deset dnů jen na moři.

Cestou osobních kontaktů mezi funkcionáři se pozvánka posunula do Teplic. Tehdejší německý menšinový TFK sice také – alespoň na papíře – vyznával amatérismus, ale hlavu si tam z toho nikdo nedělal. Praha žárčila – a jak by ne! Alespoň že u toho byl, dokonce jako kapitán, i jeden pražský borec. Rodák z Letné a exspartan Karel Koželuh později oblékl i dres národního mužstva, a nejen to. Stal se také hokejovým mistrem Evropy a profesionálním mistrem světa v tenisu. Věru všestranný muž!

Tepličtí za Atlantikem čtyřikrát remizovali a dvakrát prohráli. Už proto jim český tisk moc pozornosti nevě-

noval. Kdo tenkrát v Evropě co věděl o jihoamerickém fotbalu? Pak ale v letech 1924 a 1928 vyhráli Uruguayci olympijské turnaje a roku 1930 se stali mistry světa. A ve druhém i třetím případě proti nim ve finále stáli vždy Argentinci!

Svátky amerických krajanů

Když roku 1926 vyrazila na zaoceánskou expedici jako první z pražských týmů Sparta – to byla jiná sláva! Železný tým rudých, kterému na počátku dvacátých let minulého století na celé evropské pevnině dokázala vzdorovat jen Barcelona, sice už začínal maličko rezivět, ale stále patřil ke kontinentální extratřídě. A také v Americe se cíť obšťal.

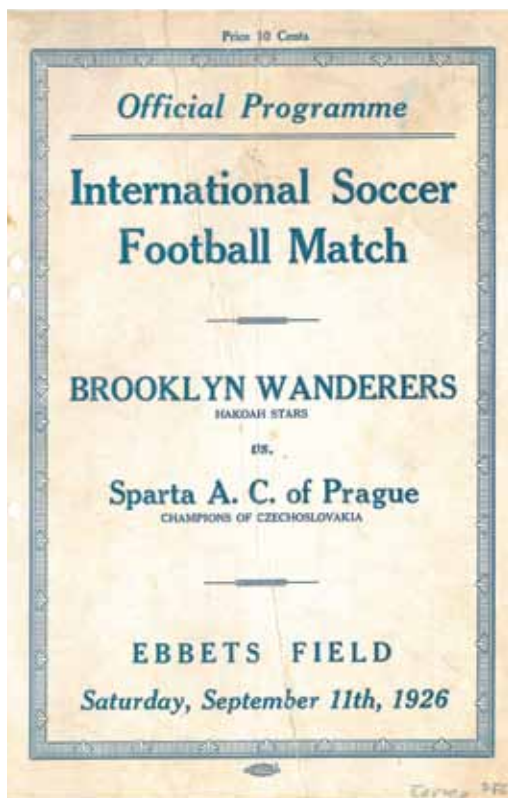
Z jedenácti těžkých a často i po čertech tvrdých zápasů v USA a jednoho v Kanadě spart'ané sedm vyhráli a jen dvakrát odešli ze hřiště poraženi – to když únavy z častého hraní i věčného cestování na dlouhé vzdálenosti (nemluvě o bolestivých zraněních, kterých nezůstal ušetřen snad ani jediný hráč) bylo už přespříliš.

V dresu některých soupeřů nastupovali vysloužilí angličtí a skotští profici. A čím méně Pražanům stačili, tím víc to mydlili! Když už byl zraněn i druhý gólman Antonín Kaliba, vypůjčený pro zájezd ze žižkovského Unionu, musel se do branky vrátit František Hochman – se zlomenou rukou...

Na uspořádání zájezdu měli veliký podíl krajané ve Spojených státech. Doslova si vynutili, aby se jej zúčastnil i Antonín Janda-Očko, hrdina takzvané Pershingovy olympiády, her spojeneckých armád Dohody, které roku 1919 v Paříži slavně vyhrál náš tým. Toníkovi už bylo čtyřiatřicet

K prvnímu utkání na australské půdě přišli Vršovičtí na hřiště v Perthu v apartních zelenobíle pruhovaných kabátcích a se státní vlajkou.

Program historického utkání rudých v New Yorku

a dohrával v mateřském SK Praha VII (dnešním Loko Vltavínu). Za velkou louží mu to moc nešlo, většinou vyseďoval na lavičce. V Chicagu proti tamní krajanské Spartě ale prostě nastoupit musel! Bezbřehý obdiv se mu stal obrovskou motivací. Toho dne válel znovu jako ve dnech své největší slávy a sám dal pět gólů. Pražané vyhráli 9:0. Chicagští Češi se ale tím debaklem necítili nikterak pokořeni – právě naopak! Popularita pražského mužstva jen dál vzrostla!

Doma bylo už od hranic vítáno jako vojsko, které se vrací z vítězného tažení. Pak na mužstvo padla únava a dlouho hledalo původní formu. Dvou a půl měsíční vandrování si vybralo nelibostnou daň.

Z Ďolíčku k protinožcům

Rok poté dorazilo do Prahy pozvání z Austrálie, kde předtím z Evropanů hráli jen Angličané. Spartáři měli

své zkušenosti, a tak se nikam nehnuli, spolu se slávisty raději vsadili na novou atraktivní letní soutěž – Středoevropský pohár. Viktoriáni se chystali na náročný skandinávský zájezd. Reprezentovat náš fotbal – z propagačních důvodů pod hlavičkou Bohemians, Češi – se vydal zelenobílý tým z Vršovic. Vedle jeho putování bledla i spartánská výprava do Ameriky!

Mužstvo z Ďolíčku (ještě z toho původního, pár kroků od Edenu) vyrazilo z Prahy 7. dubna – a vrátilo se až 30. července. Už jen ta plavba z Terstu Středozemním mořem a dál Suezským průplavem, Rudým mořem a Indickým oceánem až do nejvzdálenějšího světadílu! Ještěže si mužstvo mohlo cestou alespoň jednu zahrát na Srí Lance...

Bilance zájezdu byla imponující: z devatenácti zápasů čtrnáct vítězných, dva nerozhodné a jen tři prohrané. To všechno jen s osmnácti hráči! Přijetí australskou veřejností i mohutný ohlas

doma vedly Vršovické k tomu, že nedlouho po návratu do vlasti přijali propůjčené válečné jméno jako nový název svého klubu.

Atlantik pak do třetice brázdili lodí roku 1934 i kladenští fotbalisté. Na přelomu padesátých a šedesátých let několikrát hrál v Americe i Dukla – ale to už samozřejmě cestovala letadly, stejně jako Slavia při své památné cestě kolem světa roku 1967. Na lince ze Singapuru do indického Madrasu dokonce na palubě letadla strávila i Štědrý večer... Na své cestě urazila 65 000 kilometrů a přeletěla postupně tři oceány: Atlantický, Tichý a Indický! Přitom na to potřebovala „pouhých“ (alespoň ve srovnání s lodními výpravami) 44 dní! Jak dlouho by asi trvala ta mise při námořním cestování?

INZERCE

FSG **SVOBODA ŠTEINFELD**

Výprava k protinožcům: zleva stojí hlavní vedoucí Prager, Mašata, Havlín, Kulda, Eisner, technický vedoucí Kalina, pod nimi Šejbl, Krejčí, Kašpar, Pinc, Hofmann, Průšek, Knížek, zcela dole Špitz, Hykš-Javornický, Wimmer, Kučera a Rubeš.

DOBOVÉ STŘÍPKY

PŘÍSNĚ STŘEŽENÉ PASY – O hráče

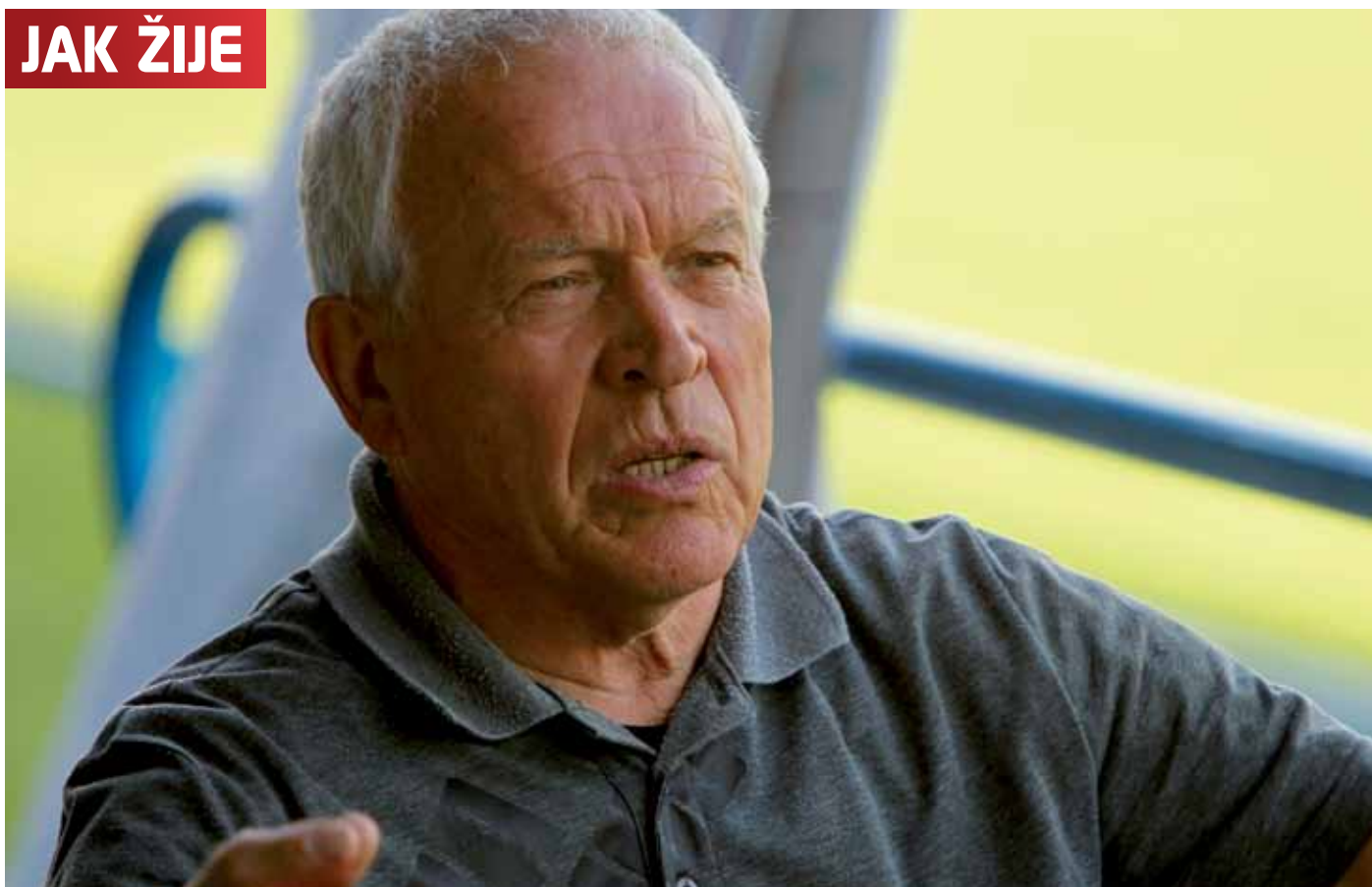
Sparty byl v Americe takový zájem, že vedoucí výpravy začal pro jistotu nosit jejich doklady stále u sebe. Skvělé nabídky dostával hlavně obránce Karel Steiner, který se tam v jedenatřiceti letech rozehrál do životní formy. Nakonec v USA zůstal jen Jaroslav Červený, ale i ten se po nějakém čase vrátil domů.

KDE VŽÍT BRANKÁŘE? – Krátce

před odjezdem byli Vršovičtí zčistajasna bez gólmána. Měli výborného Vladimíra Bělíka, ten však právě vojákoval; tak dlouhou dovolenou by mu armáda neposkytla. Slavia měla hned dva strážce reprezentační branky, Františka Pláničku a Josefa Sloupa-Štaplíka, půjčit ale nechtěla ani jednoho, i když Plánička sám by si dal říci. Nakonec Vršovickým alespoň dal tip na svého nástupce v brance mateřského SK Bubeneč, Šejbla, a do Austrálie si vyjel i Kulda z vinohradského Rapidu. Plánička se do Austrálie nakonec přece jen podíval, i když s půlstoletým zpožděním: roku 1967 jako host slávistické cesty kolem světa.

KLOKANI PRO TGM – Cestou domů

fotbalisté z Ďolíčku pečlivě opatrovali párek klokanů, které ministr veřejných prací australského svazového státu Queensland poslal darem prezidentu Masarykovi. Ten pak exotická zvířata věnoval malé zoologické zahradě v Grébovce. Díky této epizodě se klokan dostal do znaku vršovického klubu.

Ani po dovršení sedmdesátky neztratil Viktor chuť do fotbalu.

JEŠTĚ SEBOU DOVEDU PLÁCNOUT

IVO VIKTOR TRÉNUJE MLADÉ GÓLMANY, ŠKOLÍ TRÉNÉRY A S CHUTÍ SI NAVLÉKNE BRANKÁŘSKÉ RUKAVICE

TEXT: Štěpán Šimůnek / FOTO: Ondřej Hanuš

Před nedávnem oslavil sedmdesátiny, díky vitalitě a energii však působí podstatně mladším dojmem. IVO VIKTOR, žijící legenda nejen českého, ale i světového fotbalu, si i dnes s chutí kopne do míče nebo „sebou plácne o zem“. Ve věku, kdy je spousta jeho vrstevníků ráda, že vůbec chodí, mistr Evropy z roku 1976 se věnuje trénování malých brankářů, ale i jejich trenérů.

Odchovanec mladoboleslavského fotbalu vydržel v tamním FK od začátku až do osmnácti, pak po něm sáhli Bohemians. Do Dolíčku se řádný obránce přesunul v roce 1993. Hned v premiérové sezoně zaznamenal svůj první ligový gól a fanoušci „klokánů“ měli novou modlu – branka to totiž byla úchvatná.

Plánoval si, jak vyrazí podpořit českou reprezentaci na EURO, nakonec

však trip do Polska „odpískal“. „Dostal jsem k narozeninám třídenní výlet do Vídně, a když jsem se vrátil, měl jsem hned druhý den vyrazit vlakem do Polska na náš první zápas,“ vysvětluje. „Tam a po utkání hned zpátky, takže jsem to vzdal. Nechtěl jsem se trmáčet sedm hodin, radši jsem to sledoval doma, což je koneckonců někdy lepší,“ usmívá se.

Emigrace? Neměl na to žaludek

Jinak však vrcholné turnaje objíždí pravidelně – alespoň ty, které se konají na „starém kontinentě“. „Byl jsem v Rakousku, předtím v Německu i v Portugalsku,“ vypočítává. Když má porovnat atmosféru současných šampionátů a těch, které zažil jako hráč, nasadí pobavený výraz. „To se absolutně nedá srovnat, hlavně co se fanoušků týče. Na finále s Německem

v roce 1976 přijel jeden autobus Čechoslováků, to bylo vše.“

Na vině byl pochopitelně komunistický režim, který tehdejší Jugoslávii bral spíše jako „západní“ stát. „Potřebovali jste devizové přísliby a podobné věci, o kterých se dneska pomalu už ani neví. Ale i když bylo na stadionu hodně Němců, byla pro mě ta atmosféra trochu zklamáním. Nebylo ani vyprodáno, to je dneska nemyslitelné,“ vzpomíná na legendární bělehradský mač.

Ivo Viktor si stěžuje málokdy a na máloco. Ale jednou z věcí, které ho dodnes mrzí, je fakt, že nemohl alespoň část kariéry strávit v zahraničí. „Holt jsme žili v době, kdy nás nepustili ani za roh. Přitom já bych šel do ciziny klidně i pěšky, aspoň do toho Rakouska. Jenže několikrát mi bylo řečeno, že nepotřebujeme krajánkovat v zahraničí,“ krčí rameny. Myšlenky na to, že by při některém z turnajů „frnknul za kopečky“, ho však nikdy

nepřepadly. „Emigrace? Kdepak, na to jsem neměl žaludek,“ tvrdí rezolutně.

Rodák z moravského Křelova tak nezískal možnost vydělat si za hranicemi tučnější sumu. Tehdejší fotbalisté – a koneckonců nejen oni – si v Československu rozhodně nepřišli na takové peníze jako ti na Západě. „Ale neskuhrám. Vždyť třeba i doktorů nebo jiní vzdělání lidé pracovali za pakatel. My měli sice alespoň možnost cestovat s fotbalem po světě, jenže tam jsme si zase občas připadali opravdu trapně. Když jste neměl možnost si před odjezdem někde obstarat třeba dolary, nemohl jste se pak na letišti ani vyčurát, protože jste na to prostě neměl,“ kroutí hlavou.

Pro gólmány dělá vše

Legendární brankář, kterému mimochodem dodnes chodí ze zahraničí – dokonce i z Asie – žádosti o autogram, musel setrvat v Československu i po ukončení kariéry v roce 1977. „Měl jsem alespoň tu kliku, že jsem pak mohl zůstat na Dukle. Vystudoval jsem Fakultu tělesné výchovy a sportu, takže jsem získal nejvyšší trenérské vzdělání a začal koučovat mladé kluky,“ rekapituluje.

Po revoluci si pak částečně splnil sen a dostal se do zahraničí. Trénoval

Letos se aktivně podílel na zajímavém projektu školení trenérů brankářů.

Pražský fotbalový svaz také najdete na:
www.facebook.com/fotbalpraha

tým ze třetí rakouské soutěže. „Ale postupně jsem zjistil, že na to prostě nemám. Člověk musí být jako trenér přísný, občas zlý, zároveň komunikovat s hráči, novináři, funkcionáři... To není nic pro mě. Radši jsem se držel svého kopýta a trénoval jenom brankáře,“ přiznává.

V této funkci zažil skvělé okamžiky. S reprezentací vyválčil stříbro na EURO 96, poté zažil úspěšné sezony ve Spartě, kterou tehdy vedl Ivan Hašek. Pak přešel k tomu, co umí nejlépe a co dělá dodnes – k trénování mladých gólmanských nadějí. „To mě naplňuje nejvíce. Pravidelně už patnáct let děláme letní i zimní kempy, kde se například s Martinem Vaniakem nebo Zdeňkem Hruškou věnujeme výchově mladých brankářů. Dvakrát denně trénujeme v malých skupinách, klukům pouštíme sestřihy zákroků nejlepších brankářů světa a podobně. Myslím, že pro budoucnost českých brankářů dělám vše, co je v mých silách,“ přemítá.

Jelikož má od loňska totální endoprotézu pravého kolena, nemůže už na hřišti s caparty kopat do míče. Kondici si však udržuje jinak. „Hodně jezdím na kole, v zimě na běžkách, hlavně abych moc nepřibíral. A samozřejmě že při trénování kluků sebou taky občas ještě dovedu plácnout o zem nebo si kopnout, i když bych s tím železným kolenem neměl,“ směje se.

Školi i trenéry

Krom „pečování“ o budoucí Čechy či Václíky se Ivo Viktor věnuje

ještě školení koučů. „Jde o doškolování trenérů různých kategorií, od těch s profílencemi až po ty nejnižší. Jedna část je věnována brankářům a já tam přednáším o tom, jak se ten post vyvíjí, jak se měnila technika a podobně,“ přibližuje.

Kromě teorie pak přichází na řadu i praxe. „Debatujeme mimo jiné o způsobu tréninku, protože brankář je přece jen od ostatních hráčů odlišný post. Samozřejmě že je to týmový hráč, ale protože jde o specifický post, měl by být nastolen i specifický trénink,“ vysvětluje.

Právě ve způsobu koučování gólmánů vidí Viktor velké rezervy. „Mělo by to začínat u mládeže, ale tam trenéři brankářů prostě nejsou. Objevují se až později, tedy tam, kde jsou nějaké peníze. Ale tam už zároveň nejsou tolik potřeba,“ krčí rameny.

Co se týče budoucnosti, mistr Evropy nemá obavu, že by bylo méně nových nadějí. „Existuje pojem česká brankářská škola, a něco na tom asi bude. Přece jen jsme měli a máme dostatek kvalitních gólmánů. Ale u dnešní mladé generace mi chybí chuť a vůle něco dokázat. Jsou takoví laxní, někdy mi přijde, že je fotbal snad ani nebaví, nemají radost z pohybu,“ všímá si. „A to je právě ta největší tragédie. Když rodiče pošlou kluka do brány jen proto, aby udělal radost dědečkovi, který taky chytal, jde jen o ztrátu času. Základ je, aby kluky fotbal bavil už od dětství, nesmějí ho brát jako práci,“ uzavírá.

Klasické trénování pro Ivo Viktora nebylo, tak se věnuje mládeži.

Vítězové ze Sportingu Lisabon

EDEN PŘIVÍTAL HVĚZDY BUDOUCNOSTI

NA STADIONU SLAVIE VYVRCHOLIL UŽ ČTVRTÝ ROČNÍK POPULÁRNÍHO TURNAJE ALL STARS CUP

TEXT: Štěpán Šimůnek / FOTO: archiv

V pražském Edenu bylo k vidění to nejlepší, co může nabídnout evropský mládežnický fotbal. V tréninkovém areálu Slavie – a částečně dokonce i v samotné Synot Tip Aréně – proběhl už čtvrtý ročník populárního ALL STARS CUPU 2012. Žákovský turnaj určený pro hráče narozené v roce 1998 a mladší dokázal, že co do obsazení patří mezi nejhvězdnější letní mládežnická klání.

Během čtyř let si vybudoval slušné jméno, a tak není divu, že All Stars Cup láká rok od roku více týmů i diváků. Šestnáct klubů, spadajících do kategorie U14, se tu předvedlo v celkem dvaasedmdesáti zápasech, což při délce utkání 2x 15 minut nabídlo úctyhodných 270 minut svižného fotbalu pro každý tým. Loňské vítězství nakonec obhájil Sporting Lisabon (v předchozích dvou ročnících triumfovaly Celtic Glasgow, respektive Sparta Praha).

Těm je 14?

Princip turnaje je klasický. Mužstva, z nichž některá jsou v mládežnickém fotbale zavedeným pojmem (Everton FC, Fenerbahce Istanbul či SSC Neapol), se rozdělí do čtyř skupin, ve kterých během prvních dvou dnů hraje dvakrát každý s každým. Závěrečný den pak nabízí souboje

play off, přičemž do úplného konce hrají všechna mužstva – soupeři se totiž i o deváté až šestnácté místo.

Drtivá část zápasů se za rozpáleného prodlouženého víkendu 15. – 17. 6. konala v tréninkovém areálu Slavie. Hřiště – většina z nich s umělým povrchem – byla průměrně obsypaná zhruba pětistovkou diváků. Z části šlo o mix náhodných kolemjdoucích,

Slávisté bojovali, co mohli, ale stačilo to „jen“ na třetí místo.

oceňujících individuální kvality hráčů, druhá (a převažující) skupina pak byla tvořena mnohdy až fanaticky fandícími tatínky a maminkami.

Z jednoho tábora se tak ozývaly pochvalné „hlášky“ typu: „Cože? Těm je teprve čtrnáct? Tak těm bych nestačil. Ani fyzicky, ani technicky,“ zatímco z druhého frenetický řev – většinou v ruštině. Při zápase o páté místo mezi CSKA Moskva a Zbrojovkou Brno pak dokonce visel ve vzduchu konflikt, to když skupinka ruských rodičů, zabalenej do klubových šál a vlajek, vulgárně urážela rozhodčího. Jejich čeští protějškové pak hulákající Rusy krotili, a tak se nakonec vše obešlo bez zbytečných potyček.

Choleričtí rodiče představovali snad jedinou kaňku celé akce. Paradoxně zrovna v době, kdy na tuzemských televizních obrazovkách běží kampaň Pražského fotbalového svazu „Neberte nám naši hru“. Je zřejmé, že rodiče, kteří prožívají fotbalový mač více než jejich ratolesti (což často ústí v minimálně verbální konflikty), nejsou zdaleka jen českým problémem. V Rusku by evidentně podobnou kampaň také potřebovali.

Elder Almeida je rozhodně jméno, které by si měli fotbaloví fanoušci zapamatovat.

Mladí fotbalisté Fenerbahce Istanbul byli ozdobou turnaje.

Týmy Bohemians 1905 a Dukly díru do světa neudělaly, přesto získaly cenné zkušenosti.

Jedním z partnerů byl i Pražský fotbalový speciál.

Nestranný divák musel každopádně ocenit kvalitu zápasů. Většina se jich hrála v solidním tempu a nabízela dramatické koncovky – zejména v neděli, kdy přišlo na řadu play off.

Víc lidí

Právě vyřazovací boje nalákaly nejvíc diváků. Jak turnaj postupoval, bylo zřejmé, že největšími adepty na triumf jsou Fenerbahce, Sporting a také Slavia. Sešívání však nakonec

nezvládli semifinálový penaltový rozstřel a do finále se tak protáhli právě Portugalci společně s Turky. To už se špalíř hráčů i diváků pozvolna sunul k podvečernímu vyvrcholení do Synot Tip Arény.

Zápasy najednou získaly na atraktivitě – moderní stadion jim dodával správnou atmosféru. Oproti loňsku si na tribuny našlo cestu více lidí, souboj o třetí místo i finále jich sledovala odhadem necelá tisícovka. Přesto by si rozhodující boje zaslou-

žily ještě lepší kulisu, snad se napřesrok slávistický stánek zaplní nejen na „VIP“ tribuně.

Bitva Slavií s Herthou o třetí „flek“ nabídla možná nejhezčí fotbal. V sešíváném dresu zazářilo hned několik hráčů v čele s brankářem Romanem Příbylem, jenž byl nakonec vyhlášen nejlepším gólmanem All Stars Cupu. V týmu Herthy zase udivovali šikovní technici – například Stefan Mussijenko si odnesl cenu pro nejlepšího záložníka. Kdo

ví, možná není od věci si tato i další jména zapamatovat, třeba se s nimi zanedlouho potkáme i ve velkém fotbale.

Slávisté rozstřelili Herthu 3:0 a právem si odnesli pohár za třetí místo. Finále pak bylo soubojem nervů a rozhodla ho jediná branka Pedra Ferreiry. Sporting tak díky němu zopakoval loňské vítězství a napřesrok bude chtít zaútočit na hattrick. Snad na ještě „hutnější“ ročníku vynikajícího turnaje. ■

KONEČNÉ POŘADÍ

1. Sporting Lisabon	9. Everton FC
2. Fenerbahce Istanbul	10. 1. FK Příbram
3. SK Slavia Praha	11. SK Dynamo České Budějovice
4. Hertha BSC Berlín	12. Bohemians 1905
5. CSKA Moskva	13. BK Frem Kodaň
6. FC Zbrojovka Brno	14. FK Dukla Praha
7. FK Partizan Bělehrad	15. Legia Varšava
8. FC Viktoria Plzeň	16. SSC Neapol

INDIVIDUÁLNÍ TROFEJE

Nejlepší hráč:	Elder Almeida (Sporting Lisabon)
Nejlepší střelec:	Daniel Hložek (Zbrojovka Brno)
Nejlepší brankář:	Roman Příbyl (SK Slavia Praha)
Nejlepší obránce:	Recep Kutun (Fenerbahce Istanbul)
Nejlepší záložník:	Stefan Mussijenko (Hertha BSC)
Nejlepší útočník:	Idrisa Sambu (Sporting Lisabon)
Nejlepší trenér:	Pedro Goncalves (Sporting Lisabon)
Nejlepší rozhodčí:	Sebastian Passel

Ondřej a jeho Slavia Praha.
Kde stojí?

OBDIVOVATEL HVĚZD RONALDA A NEYMARA

PATNÁCTILETÝ ONDŘEJ BADOCHA ZE SLAVIE PRAHA A JEHO DOTAZNÍK

TEXT: Lukáš Vrkoč / FOTO: archiv O. Badochy

Během kariéry se ONDŘEJ BADOCHA z malé vísky Březová dostal až do mládežnické akademie Slavia a je tedy důkazem, že ve fotbale je možné všechno. Nyní jej však čeká další přestup – na střední školu...

Fotbalové začátky:

V Březové, což je obec u Sokolova, jsem začal v šesti letech. Za dva roky si mě ale vytáhli do Sokolova, kde jsem vydržel až do třinácti let.

Důležité kroky v kariéře:

Určitě přestup do Sokolova, kde jsem fotbalově vyrostl, a pak přesun do Slavia, prvního velkého klubu, v němž jsem. Takže obě změny dresu.

Nejoblíbenější trenér:

V sokolovském týmu žáků C mě vedl Stanislav Galisz a všechno, co umím, mě naučil. Bez něj bych určitě nebyl, kde jsem. V kontaktu nyní moc nejsme, ale když se jdu v Sokolově podívat na zápas, pozdravíme se a pokecáme.

Fotbalový vzor:

Cristiano Ronaldo... Líbí se mi jeho styl hry, přímáky, rychlost, a drzost. Je neuvěřitelné, co si dovolí. A pak mám rád ještě Brazilce Neymara, který má v mladém věku také neskutečné sebevědomí.

Oblíbený klub:

Manchester United a Real Madrid. Hádejte proč!? Ano, v obou hrál nebo hraje Ronaldo!

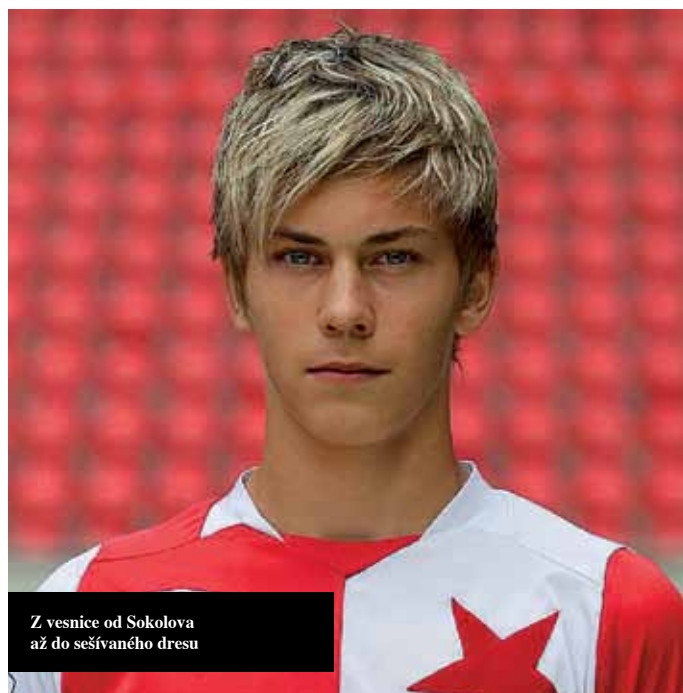
Nejlepší spoluhráč v týmu/nejtěžší soupeř:

Nevím, jestli jsou nejlepší, ale dobře se mi hraje s Vencou Schulzem a Kubou Šimůnkem. Nejlepší ze

soupeřů budou asi Teplice, bohužel jsme je měli teď ve skupině. A špatná není ani Sparta, Příbram a moravské kluby.

Poslední výsledek A-týmu Slavia Praha:

V posledním kole hrála Slavia s Bohemkou a vyhrála 3:1.

Z vesnice od Sokolova až do sešívání dresu

Oblíbený hráč Slavia:

Asi Ondra Petrák, líbí se mi, jak rozdává míče i jako hodně mladý hráč.

Sportovní cíl:

Rád bych to dotáhl do zahraničí, nejlépe do co největšího klubu. A ještě předtím do reprezentace, protože z ní bych se ven dostal snadněji.

... a kdyby to ve fotbale nevyšlo - čím chce být:

Nevím, o tom jsem nepřemýšlel. Ale asi by to bylo něco u fotbalu. Scout, trenér, manažer? Třeba...

Mimofotbalové zájmy:

Určitě zábava s kamarády! A pak jiné sporty, rád si zaplavu nebo zaběhám. Dost času taky trávím na počítači u internetu, jen občas si zahraju FIFU.

Nejlepší relax a odpočinek:

Sranda na intru s klukama, to je fakt odpočinek se vším všudy! (směje se)

Prospěch ve škole:

V pololetí jsem měl jednu trojku a asi čtyři dvojky. Teď už jsem se tolik nesnažil, protože na vysvědčení nezáleželo a budu mít na trojky tři. Od nového školního roku mě čeká přestup na střední – budu studovat nově otevřený obor sportovní management na Jarově...

Počet přátel na facebooku:

250 až 260.

Typ holky, který se líbí:

Nemám úplně vyhraněný, ale řeknu třeba blondýnky. ■

***Koho nehřeje fotbal,
toho zahřejeme my***

PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ

Váš dodavatel tepla pro Prahu
a partner Pražského fotbalového svazu

MLÁDEŽ

Na stáži v Kyjevě vypořádal zástupce PFS zajímavé věci.

NÁBORY PO UKRAJINSKU

O tom, že akce věnovaná mládeži s místem konání v Kyjevě nemusí být předem odsouzená ke kritice, se zástupce Pražského fotbalového svazu přesvědčil na vlastní oči. Zúčastnil se totiž sportovního festivalu, na němž Ukrajinci dělají nábor (nejen) do fotbalových oddílů. Každý rok proběhnou stovky akcí, jichž se vždy účastní cca 150 dětí, které po skupinách v deseti čtvercových plochách předvádějí, co dovedou. A to vždy sedm až osm minut, než jdou na další stanoviště. „Když vidí pozorovatelé talent, okamžitě ho berou! A bez zajímavosti není ani to, že každým třetím vyvoleným je dívka. To je dobrá zpráva, protože právě ženský fotbal je jedním z nejrozvinutějších sportovních odvětví a děvčata jsou v mladším věku šikovnější než chlapci. Navíc i na týmy, které až do kategorie třinácti let doplňují, mají jediné pozitivní vliv,“ říká profesionální trenér mládeže PFS Mgr. Zdeněk Srba. Navštívil zajímavý projekt...

PELMEL

ANEBO CO SE DĚJE MEZI MLADÝMI (A NADĚJNÝMI) FOTBALISTY

TEXT: Lukáš Vráco / FOTO: archiv PFS, Ondřej Hanuš

Pražský výběr U-13 nadchl předváděnou hrou.

PRAŽSKÉ VÝBĚRY S MEDAILEMI

Výběry Prahy v kategoriích U-13 a U-14 mají za sebou finálová vystoupení v rámci republiky. Na absolutní vrchol sice shodně nedosáhly a skončily na druhém, resp. třetím místě, ale těšily se pozitivní kritice diváků. U-13 zejména za výkony v systému 7+1 na polovinách hřiště. „Hráli jsme totiž suverénně nejlepší fotbal,“ chlubí se Mgr. Zdeněk Srba a dodává: „Ale je také třeba uznat sportovní kvalitu soupeřů, zejména Středočeského výběru v kategorii U-13, kde byl jasně nejefektivnější.“ Třešinkou na dortu za úspěšnou sezónou může být i fakt, že v obou kategoriích se stal nejlepším hráčem turnaje zástupce z Prahy! Konkrétně šlo o Jana Fortelného ve „třináctkách“ a Filipa Havelku ve „čtrnáctkách“. Gratulujeme!

CEE CUP 2012

Od 22. do 29. července proběhne v Praze další zajímavý turnaj s mezinárodním klubovým zastoupením. Konkrétně jde o Cee Cup 2012 pro juniorské týmy do 19 let ze střední a východní Evropy. Své talenty předvede minimálně jedenáctka (do uzávěrky tohoto vydání potvrzených týmů: Levski Sofia, Universitatea Cluj, Spartak Trnava, Bohemians 1905, Hajduk Split, Vasas Budapešť, FK Mladá Boleslav, FK Sarajevo, Debreceni VSC, Sturm Graz a AC Sparta Praha.

Posluchači školení trenérů brankářů vstřebávali mj. rady Ivo Viktora.

ŠKOLENÍ TRENÉRŮ BRANKÁŘŮ UKONČENO

Praktickými ukázkami přímo na hřišti, znovu za účasti slavných gólmanských jmen československé historie (Ivo Viktor, Zdeněk Hruška, Stanislav Vahala a Martin Vaniak), doběhla do cíle akce PFS, během níž dostávali užitečná školení trenéři brankářů. Posledního dílu se zúčastnilo 30 zájemců, což sice zástupci svazu nepovažují za extrémní číslo, nicméně se alespoň dostalo větší „péče“ každému přichozímu během praxe na hřišti. Více informací (z pohledu účinkujícího Ivo Viktora) se dočtete na stranách 16–17 v rubrice „Jak žije“.

Společnost **ČSAD Invest, a. s.** zastřešuje dopravní subholding **Z-Group** v rámci České republiky, zajišťuje zásobování všech dopravních společností pohonnými hmotami, jejich komplexní technické zabezpečení a také prodej PHM zákazníkům mimo dopravní skupinu.

Činnosti společnosti:

- Nákup a prodej zboží (Autobusy a PHM)
- Opravy vozidel
- Poradenská činnost
- Prodej kvalitních pohonných hmot

Divize **Diesel** se zabývá nákupem a prodejem PHM v areálech ČSAD, jenž jsou rozmístěny po celé ČR.

Další služby:

- Bezhotovostní tankování čipovými kartami
- Možnost nastavení limitů na jedno tankování
- Možnost nastavení peněžního kreditu (denní, měsíční, týdenní, kvartální, pololetní, roční)

Divize **BONAVIA servis, a. s.** působí jako servisní společnost v areálech dopravních společností ČSAD, kde poskytuje svým zákazníkům komplexní materiálně technické zabezpečení dopravy - opravárenství, sklady náhradních dílů. Dále také provozuje sběrný kovového šrotu.

Ve svých **16-ti provozovnách** v rámci České republiky poskytuje servisní služby v oboru opravárenství, diagnostiky motorů nákladních vozidel a autobusů.

Devadesát let oslavily
Dolní Měcholupy před pár dny.

VSTŘÍC LEPŠÍ BUDOUCNOSTI

DOLNÍ MĚCHOLUPY OSLAVILY V ČERVNU 90 LET

TEXT: René Machálek - editor agentury Mediafax / FOTO: Ondřej Hanuš

Devadesát let již rozdává radost fanouškům fotbalový klub v Dolních Měcholupech. V této sezoně hrál pražskou I. B třídu, kde se pral o udržení. Oslavu kulatin si nedal vzít bez ohledu na to, že sezona neběžela podle představ. Vedení dolnoměcholupského klubu však věří, že budoucnost díky práci s mládeží bude úspěšnější.

Fotbalovou historii začali v Dolních Měcholupech psát v roce 1922, o dění v klubu informují historické kroniky, z nichž lze vyčíst zajímavé poznatky. Třeba to, že v první sezoně klub ani jednou nevyhrál a končil ji se skóre 3:18. První zápas odehráli fotbalisté klubu 3. září 1922 s Čechií Uhřetěves B, a to v rozestavení 2 – 3 – 5, i tak ale Dolní Měcholupy prohrály 0:4. Premiérové výhry se v klubu

dočkali až v roce 1923, a to v duelu s Radošovicemi (2:1). V kronikách lze vysledovat po úspěchu zlepšení nálady v podobě citátu: „*Jest lepší nálada v klubu.*“

Od té doby má klub na kontě stovky porážek i vítězství. Nejvyšší soutěží, kterou si v Dolních Měcholupech zahráli, byla I. A třída, poprvé ještě ve stredočeské hierarchii soutěží. Teď se sice hráči perou v nižším pražském patře, ale funkcionářům by se náramně líbilo, kdyby se na vyšší výkonnostní stupínky vrátili. „*Výhled do budoucna tady tímhle směrem je. Rádi bychom I. A třídu určitě hráli. V klubu jsem teprve od listopadu minulého roku, a co vím, tak se často hned po postupu zase padalo níž. A to nechceme! Pokud se postoupí, tak musíme fungovat s cílem hrát střed tabulky,*“ upozorňuje sekretář Martin Bartoníček, jenž zároveň působí v roli brankáře.

Legendy? Brankář!

Když si mají v Dolních Měcholupech vybavit klubové legendy, k mání by byla celá řada jmen. Zelenobílé barvy klubu hájili třeba brankáři se zkušenostmi z první ligy Jan Musil a Milan Sova. Oba přitom prošli třeba pražskou Spartou. „*Jožka Škop si zase zahrál první ligu za Viktoru Žižkov,*“ upozorňuje další z funkcionářů Josef Tipta, jenž je v klubu hospodářem a pokladníkem.

Pozornost si prý zaslouží i kanonýři jako Ladislav Provazník, Jan Maier, Jiří Vítek, Michal Volek, Jiří Olmer, Tomáš Beroušek nebo třeba Michal Kohout. Ten je v současnosti předsedou SK Dolní Měcholupy. „*Určitě je třeba zmínit jméno Františka Charvát, který ale již zemřel. Ten byl v klubu předsedou snad třicet let. Byl přísný, ale v klubu byl pořádek, vše mělo nějaký řád,*“ má jasno Tipta.

V této sezoně bojovaly Dolní Měcholupy o záchranu I. B třídy a v době uzávěrky nebylo jasné, jak jejich snaha dopadne. Dopředu však bylo zřejmé, že výsledky neměly dopad na oslavy jubilea. „*Samozřejmě že nikdo nechce prohrávat, ale když se spadne, tak se to pokusíme znovu vykopat. Tým určitě kvalitu má, ale byly zápasy, které nás mohou mrzet. Třeba*

se Šeberovem jsme vedli 4:1 a nakonec jsme to utkání ztratili a neudělali v něm ani bod. Prohráli jsme gólem z penalty 4:5,“ říkal nedlouho před koncem soutěže Bartoníček. „*Naopak třeba s béčkem ČAFC, které hrálo o postup, jsme prohrávali 0:2 a dotáhli to k remíze,*“ dodal Tipta.

Také v současnosti v barvách Dolních Měcholup občas nastupují exligisté Vítězslav Mojžíš (nastupoval v závěru sezony pravidelně) a Miroslav Chytra, kteří kopali za vršovické „klokany“. „*Jejich zkušenosti jsou znát. Ani s věkem se fotbal nezapomíná,*“ konstatovali Bartoníček s Tiptou.

Dva dny slávy

Dolní Měcholupy slavily své výročí o víkendu 23. a 24. června. První den se uskutečnilo setkání s bývalými hráči klubu, jimž je nad šedesát let. K poslednímu utkání nastoupilo ženské družstvo Dolních Měcholup, jehož soupeřem byl výběr Sluštice. K vidění byl i duel hráčů Dolních Měcholup nad 35 let. Hlavní zápas oslav odehrálo klubové áčko a béčko proti výběru Internacionálů ČR, v jehož dresu se měly objevit hvězdy jako Ivo Ulich, Petr Gabriel, Tomáš Poštulka, Aleš Bažant, Zdeněk Koukal, Julius Bielik či Petr Vrabec. „*Vše doplnilo vystoupení dvou hudebních kapel a také ohňostroj,*“ dodal sekretář klubu s hospodářem.

V neděli se pak hrál turnaj nejmenších fotbalistů O pohár starosty, jenž měl na programu už druhý ročník,

DOLNÍ MĚCHOLUPY

ROK ZALOŽENÍ: 1922

VÝVOJ NÁZVU KLUBU: S. K. Dolní Měcholupy, TJ Dolní Měcholupy, Dolní Měcholupy

ÚSPĚCHY: v nejslavnější čí se klub zahrál I. A třídu.-

SOUČASNOST: I. B třída, skupina B

POČET TÝMŮ: dva týmy mužů („A“ – I. B třída, skupina B, „B“ – III. třída skupina C, ženy (2. liga – po této sezoně končí), jeden tým starších žáků, mladší příprava, Mini Cup

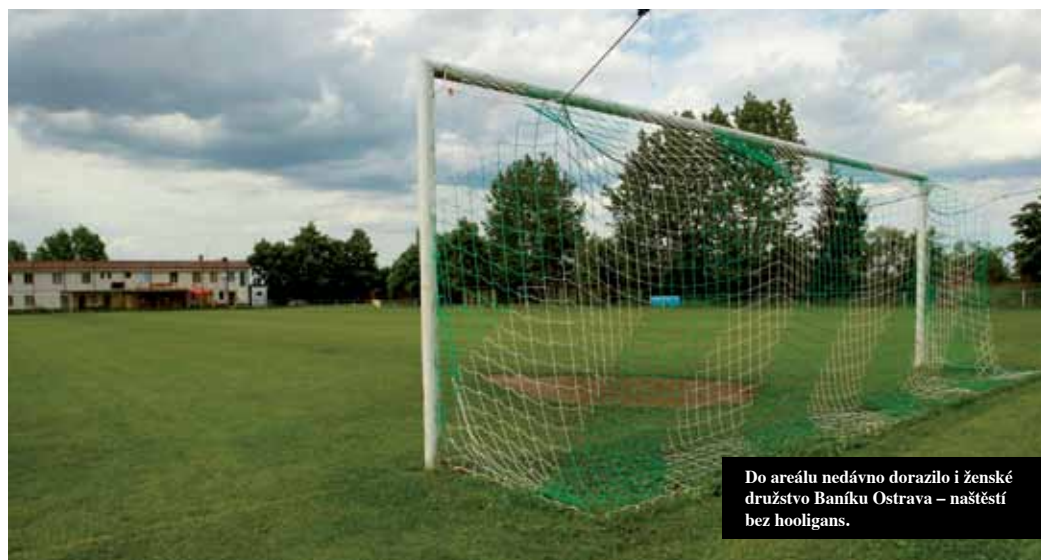
Nejvýše se zde hrála I. A třída.

a Dolnoměcholupští by rádi zavedli tradici tohoto fotbalového kláně. V rámci oslav proběhlo i loučení s Bohuslavem Kožíškem, jenž ukončil svou aktivní činnost v klubu, kde založil mládež. „Přišel k nám z Dubče přes Kolovraty, Horní Měcholupy, Kunratice. Pracoval i v dalších klubech, třeba v Dukle. To, že máme mládež, je jeho zásluha,“ konstatoval Tipta, jenž přiznává, že když se Kožíšek do klubu dostavil a představil své plány, neviděl jejich realizaci v různých barvách. „Ale on se do toho pustil a dokázal to. Patří mu velký dík,“ doplnil funkcionář.

Klub si váží každé podpory, kterou mu nějaký ze subjektů nabídne. Hlavní pomoc pak přichází od místní radnice v Dolních Měcholupech, což je podpora, o které v řadě klubů jen tajně sní. „Je tam jediná podmínka, aby peníze, které dostaneme, šly do mládeže. To samozřejmě rádi plníme. Naši kluci jezdí i na soustředění,“ pochvalovali si funkcionáři klubu.

Dolnoměcholupský fotbal podporují rovněž místní firmy. „Za každou pomoc patří těmto subjektům velký dík, pomáhají nám finančně i materiálně, kdy třeba naše ženy měly zapůjčený minibus na zápasy mimo hlavní město. Každý pomáhá, jak může,“ konstatovali Bartoníček a Tipta.

Klub si přivydělává na činnost i provozováním vlastní ubytovny, stejně jako pronajímá malou plochu s umělým povrchem pro potřeby Hanspaulské ligy. „Snažíme se, jak se dá, každá koruna se samozřejmě hodí.“

Do areálu nedávno dorazilo i ženské družstvo Baníku Ostrava – našťastí bez hooligans.

ŽENY JDOU PRYČ, PRIORITY BUDE MLÁDEŽ

STADION DOLNÍ MĚCHOLUPY

NÁZEV: areál Dolních Měcholup

ADRESA: Na Paloučku 223,
Praha 10-Dolní Měcholupy

DOPRAVNÍ SPOJENÍ: metrem do stanice metra B Černý Most, odtud autobusem 296 do zastávky Dolnoměcholupská, odtud asi

sedm minut pěšky do areálu v ulici Na Paloučku. Další spojení je možné od metra trasy A z konečné Depo Hostivař autobusy 265, 266, 364, 366, opět do zastávky Dolnoměcholupská a odtud pěšky do areálu klubu.

POČET HRÍŠŤ V AREÁLU: jedno hlavní hřiště s travnatým povrchem a jedno malé hřiště s umělým povrchem

Víc než šedesát let bojují o body na nynějším hřišti fotbalisté Dolních Měcholup. Historicky první trávnický ležel na jiném místě městské části, a pokud chce někdo ze současníků najít, kde vlastně leželo, musí pátrat v klubových kronikách. Nyní ale významní zelenobílých barev nastupují k domácím zápasům v areálu v ulici Na Paloučku. Tam hrají dospělí, ženy i mládežnické výběry.

Klub se dvě sezony mohl pyšnit i ženským družstvem, které hrálo třetí a následně druhou ligu. „Fotbalistky se k nám dostaly trochu omylem. Řada hráček se nepohodla v Infernu a jedna z fotbalistek u nás měla v mládeži syna. Tak jsem jí jen tak řekl, pojďte k nám. Dojednala se schůzka a došlo k dohodě,“ vzpomíná na chvíli, kdy se do dolnoměcholupské fotbalové struktury začlenil i ženský celek.

Družstvo trenérsky vedla současná předsedkyně klubu Naďa Pilařová. Pod jejím vedením tým prošel třetí ligu bez ztráty bodu. Nyní se fotbalistky snažily o postup do baráže o nejvyšší soutěž, ale úspěšnější byl Liberec. „Ženy ale u nás po této sezoně končí, dostaly lukrativní nabídku od FK Bohemians Praha. Tým z druhé ligy by nyní měly mít i ženské celky včetně mládeže, takže přejdou k němu. Budou tu ale dál hrát

i trénovat, i zelenobílé dresy jim zůstanou,“ konstatoval sekretář klubu Bartoníček. „Jde o korektní dohodu. Máme slíbeno, že dostaneme peníze, které jsme do toho dali. Rádi bychom se pobavili i o jednání ohledně hráčů dorostenecké kategorie, že by k nám třeba posílali dorostence, kteří by u nich neměli uplatnění. Pomohlo by to oběma stranám,“ vyhlížel další spolupráci funkcionář Dolních Měcholup.

Těžkoooděnci ve sřehu

Nově je povinností mít u ženských celků i mládež a tuhle podmínku by Dolní Měcholupy těžko splňovaly. Klub je rád, že má některé chlapecké výběry, a i tam má situace do ideálu daleko. „Teď mohl ještě klub zaplatit pokutu, ale od příštího roku už nic podobného nepůjde. Myslím, že to řadu klubů zabije,“ domníval se hospodář Josef Tipta.

V souvislosti se ženskou kategorií vzpomínají v Dolních Měcholupech i na jeden památný zápas. V pohárové soutěži totiž mělo na jejich hřišti dorazit ženské družstvo Baníku Ostrava se svými vyhlášenými chuligány. „Nejdřív nám jejich zástupci napsali, že nám přijdou ukázat, co je Ostrava. Tak jsme se na to připravili, byli tady těžkoooděnci a další byli připra-

vení nedaleko. Nic jsme nepodcenili, ani když nám později napsali, že nepřijedou, že mají jinou akci,“ dodal Tipta.

Dolnoměcholupští se tak mohou naplno soustředit na práci s mládeží, v níž vidí budoucnost. „Nejsme v jednoduché situaci. Místních kluků je tu tak půlka, ostatní dojíždějí třeba z Hájů nebo z Horních Měcholup, když se tam třeba nechytí. Zkoušíme dělat nábor ve škole i školkách, ale pořád je to pro nás složité,“ poznamenal Tipta. „Snažíme se, co to jde. Chceme, aby kluci sportovali a ne jen seděli u počítačů. Jdeme na to od Mini Cupu a přípravek, ale je to otázka pěti šesti let, než budeme úspěšní. Ještě to bude boj, ale my ho nevzdáváme,“ doplnil Bartoníček. „Snažíme se o to, aby měli i ti malí kluci kvalitního trenéra.“ Jedním z koučů mladší přípravy je například Josef Jinoch, zkušený exligista a fotbalový funkcionář.

Příklad pro mládež

Když je třeba, tak si Dolní Měcholupy vyjdou vstříc i s konkurentem z Horních Měcholup. „Když nějakou kategorii nemáme, tak třeba dorostence pustíme na hostování. Snažíme se hráče neprodávat. S panem Jindrou z Horních Měcholup si vycházíme vstříc,“ shodli se funkcionáři Dolních Měcholup. Právě k rivalovi před lety pustili i kanonýra Birmu. „Hrál u nás za dorost a stabilně střídal. Pořád ale makal na tréninku a na jednoduše fotbalově vystřílel. Nakonec jsme ho pustili do Horních Měcholup a byl z toho nejlepší přestup, co jsme tady v klubu udělali. Birma je jasným důkazem, že se vyplatí tvrdě pracovat a hráč se může posunout do vyšší soutěže. Je to příklad pro ostatní,“ povzbuzují malé adepty fotbalu v Dolních Měcholupech Bartoníček a Tiptou.

Oba funkcionáři věří, že se klubu povede postupem času dobudovat mládežnickou strukturu a klub si ve větší míře začne vychovávat hráče sám. Sami ale dobře vědí, že je před nimi řada let dřiny...

Jméno Daňhel se už objevilo i ve statistikách I. ligy.

JAKO FERDA MRAVENEC

OBRÁNCE METEORU MARTIN DAÑHEL ZASTÁVÁ V LIBEŇSKÉM SKLADU HNED NĚKOLIK ČINNOSTÍ

TEXT: Štěpán Šimůnek / FOTO: Ondřej Hanuš

Dlouho se živil jen fotbalem, svého času dokonce kopal i za vršovickou Bohemku, v jejíchž barvách si připsal i jeden prvoligový start. Teď si však obránce Meteoru MARTIN DAÑHEL už třetím rokem vydělává rukama. I když jeho funkce skladníka ve firmě Spedimex zdaleka nezahrnuje pouze přesouvání krabic – tahoun libeňského týmu je tak trochu řidičem i úředníkem.

Pojem skladník evokuje lopotnou dřinu a manipulaci s typickými proprietami, jako jsou „paleták“ či „ještěrka“. Martin toho však má na triku o dost víc. „Jsem autodoprava se skladovými prostory, které zastiňuji. V kostce jde o to, že naši klienti si tu vyskládají zboží a já se o něj starám od a do zet,“ nastiňuje. „Zastávám tu vesměs všechny funkce od skladníka přes řidiče až po fakturanta, takže takový Ferda Mravenec, práce všeho druhu,“ směje se.

Z práce na trénink

Jak vlastně vypadá běžný pracovní den „multifunkčního“ skladníka? „Těžko to zprůměrovat, den ode dne

je to jiné. Ale dopoledne většinou chystám dokumenty pro naše klienty a přijímám a vydávám zboží,“ postupuje chronologicky. „Dopoledne je pak víc času na papírování, takže tlučím do počítače. Samozřejmě když přijede zboží, sednu na ještěrku a vykládám z kamionu, jindy zase dělám závozníka,“ pokračuje s tím, že na vysokozdvižný vozík musel dělat speciální testy, které zahrnovaly i jízdy s komisařem.

Co přesně byste v libeňském skladu, ležícím jen pár metrů od stadionu Meteoru, našli? „Jedné firmě uskladňujeme víno, jsou tu různé čistící prostředky, zejména na elektroniku, před časem tu byly parkety nebo třeba pneumatiky. Prostě od všeho něco, když nějaká firma nemá vlastní skladovací prostory, obrátí se na nás,“ vysvětluje.

Manuální práce pochopitelně obnáší určitá rizika spojená s manipulací s těžkými předměty. Martin má však štěstí, trouble v podobě bolavých zad či nakopnutého palce ho ještě nepotkaly. „Musím to zaklepat, zatím se nic zásadního nestalo. Ale na druhou stranu je to někdy hodně náročné, krabice s vínem nebo parkety nejsou

nejlehčí, což občas pocítuji večer na tréninku. Když vám projde rukama několik tun zboží, jste samozřejmě unavený,“ krčí rameny.

Loni, když Meteor čekal pohárový duel se Slavií, Martinova příprava na zápas spočívala ve vyskládávání kamionu. Že by si však před jedním z vrcholů sezony z obav před zraněním dával úlevy, ho ani nenapadlo. „Že bych to radši hodil na kolegy? Kdepak, práce se nebojím, žádné vykrucování se,“ říká resolutně.

Zranění? Pomůže Pouška

Kdyby se někdejšímu hráči Kolína či Semic přesto něco stalo, má „po ruce“ ideální řešení. „Už jedenáct let žiju s partnerkou, která je dcerou reprezentačního a teplického maséra Edy Poušky, takže ten mi může pomoci. Loni, když jsem měl natažený sval

v rameni, jsem si jeho péči nemohl vynachválit,“ popisuje s tím, že zanedlouho se možná stane členem jeho rodiny. „Svatba? Je pravda, že s Jacqueline jsme spolu dlouho, stát se může všechno,“ mrká šibalsky.

Martina netrápí problém, který se týká většiny zaměstnaných fotbalistů. Kvůli práci nemusí ošidit jediný trénink. „Jsem tu od půl osmé do půl páté a v půl šesté začíná trénink, takže to krásně navazuje. A na hřiště odsud dojdu za pět minut, takže všechno stíhám,“ ukazuje na nedaleký areál Meteoru. Zeleno-bílé barvy libeňského klubu hájí už pátým rokem. Před časem nosil velmi podobný dres, jen s tím rozdílem, že kopal o pár soutěží víc. „Za Bohemians jsem hrál od starších žáků až do chlapů, takže nějakých deset let,“ rekapituluje období, během něž jednou vyběhl i k prvoligovému mači. „Bylo to v Liberci, prohrávali jsme 2:0 a tehdejší trenér Petržela mě v nějaké osmdesáté minutě postavil, abych si vyzkoušel velký fotbal, tehdy jsem totiž ještě patřil do dorostu,“ vybavuje si.

Jak jeho ligová premiéra – a zároveň derniéra – vlastně dopadla? „Měl

TÝM STUDENTŮ

Meteor je v pražském fotbale tak trochu raritou. Jediní dva jeho hráči jsou totiž zaměstnaní. Krom Martina Daňhela pracuje ještě Jan Fiček, jenž je správcem areálu Meteoru. Zbylí

hráči však spadají do věkové kategorie teenagerů, takže zelenobílý libeňský tým je vlastně mužstvem studentů. A dvou mazáků...

Kvůli rozmanité práci se leckdy cítí jako Ferda Mravenec.

Martin denně zachází s ještěrkou...

MARTIN DAŇHEL

VĚK: 31

PROFESE: skladník

KLUB: FK Meteor Praha VIII

POZICE: Obránce

jsem čtyři kontakty s míčem, a přestože jsem byl nespokojený, pan Petržela mě chválil. Tři z těch kontaktů totiž byly plusové. Každopádně to byl skvělý zážitek," popisuje zážitek z Bohemky, za nž tehdy hráli například Radek Šírl, Lukáš Hartig nebo František Ševinský.

Další kariérní kroky zavedly Martina Daňhela do druholigového Kolína a poté přes Semice do Meteoru. Mimochemodem – v Kolíně, za nž kopal pět let, se stal střelcem historicky prvního gólu tohoto klubu v druhé nejvyšší soutěži. „To byl hodně příjemný pocit,“ usmívá se.

Na přestup už Martin Daňhel v jedenatřiceti letech nemyslí, přesto se možná znovu koukne „o patro výš“. „S novým trenérem panem Pletichou

... i s dalšími uskladněnými věcmi.

máme cíle postoupit. Na třetí ligu bych si ještě věřil, ale výš už asi ne. Přece jen jsem někdy z práce opravdu zdrchaný a po zápase se cítím na čtyřicet,“ přiznává. Ani profesní změny neplánuje. „Dokud budu hrát za Meteor a tády v práci bude všechno fungovat, nemám důvod. Možná že v budoucnu bych chtěl zůstat u fotbalu i po skončení kariéry, ale třeba o trenérské licenci moc neuvažuji. Když vidím, co to obnáší za nervy, tak mi dochází, že to není nic pro mě. Uvidíme, co přinese čas,“ uzavírá. ■

INZERCE

FSG **SVOBODA ŠTEINFELD**

INZERCE

Právě vychází

**NEJSTARŠÍ ČESKÝ
SPORTOVNÍ ČASOPIS!**

GÓL jen za 10 korun!

Fotbal je o gólech, GÓL je o fotbale!

gól

Vítězný tým Policie ČR

VÍTĚZ LIGY FIREM: POLICIE ČR!

V PĚTI PATRECH OBLÍBENÉ PRAŽSKÉ SOUTĚŽE JE DOBOJOVÁNO, CENY BYLY ROZDÁNY NA PŘÍJEMNÉM GALAVEČERU

TEXT: Radim Trusina / FOTO: Ondřej Hanuš

O zábavu se staralo duo Těžkej Pokondr.

Pomáhat a chránit. Nově by si Policie ČR mohla ke známému sloganu přidat také slovo vítězit. Její zástupci totiž vyhráli první ligu 14. ročníku PRE Golden Tour Praha, známější pod názvem Liga firem. O oblíbenosti akce svědčil i závěrečný galavečer, kterého se v klubu Občanská plovárna zúčastnilo přes 300 lidí.

Pražský fotbal a Liga firem patří k sobě. Ve firmách, které se akce účastní, najdete dost fotbalistů známých například z přeboru. A to se odráží i v atraktivitě zápasů. „Pražská Golden Tour měla opět výbornou herní kvalitu. My jsme díky našemu vynikajícímu realizačnímu týmu zajistili pro partnery a účastníky velmi dobrý servis. Doufám, že jsou všichni plně spokojeni,“ říká za pořadatelskou agenturu I. S. C. Sports Michal Přibíl.

Ten předal v nejprestižnější první lize cenu pro vítěze Policii ČR Pra-

ha, na druhém místě skončila firma MGM Technology Partners, třetí pak FAČR. Obhájce posledního triumfu JP Morgan bral šestou příčku.

Vítězové všech lig budou v listopadu reprezentovat na Euro Golden Tour v Bratislavě, kde se utkají nejlepší týmy z Česka a Slovenska.

Další šanci ukázat své fotbalové schopnosti budou mít firmy opět v roce 2013, kdy se soutěž hraná v hale rozběhne už popatnácté. „Nový ročník bude především o zajištění partnerů, což je v dnešní době nelehký úkol a je potřeba využít veškerých kontaktů k naplnění rozpočtu na příští ročník Golden Tour,“ říká Karel Bláha z I. S. C. Sports. „V letním období se budeme věnovat i testům na nový model losování jednotlivých kol Golden Tour, ale musíme vědět, že to projekt posune dopředu.“

Pražská Golden Tour má pět lig a stále nabírá další účastníky. Možnost poměřit síly s ostatními firmami, případně získat zajímavé kontakty, máte i vy. Více informací k účasti získáte na www.goldentour.info nebo na e-mailu: info@isc-sports.cz. Kromě Prahy se soutěž hraje také v Brně, Ostravě, Plzni a Bratislavě. Nově se bude zajímavá liga konat také v Královéhradeckém kraji.

PRE GOLDEN TOUR PRAHA VE VÝSLEDČÍCH

1. LIGA

1. **Policie ČR Praha** - postup na Euro Golden Tour
2. **MGM Technology Partners** - postup na Euro Golden Tour
3. **FAČR**
4. **Telefónica O2**
5. **Městská policie Praha**
6. **JP Morgan**
7. **Š&Sch nápojové automaty**
8. **Adidas** - sestup do 2. ligy
9. **Teskahor** - sestup do 2. ligy
10. **Porr (Česko)** - sestup do 2. ligy

FAIR PLAY: Teskahor

Nejllepší střelec 1. ligy: Roman Havránek (Policie ČR) - 27 branek

2. LIGA

1. **ČEZ** - postup do 1. ligy a na Euro Golden Tour
2. **Stones Catering** - postup do 1. ligy
3. **Lesa** - postup do 1. ligy
4. **Mattoni**
5. **Continental**
6. **T-Systems**
7. **VZP ČR**
8. **KA.MA** - sestup do 3. ligy
9. **Kooperativa** - sestup do 3. ligy
10. **ČD Cargo** - sestup do 3. ligy

FAIR PLAY: VZP ČR

Nejllepší střelec 2. ligy: Jakub Slezáček (ČEZ) - 25 branek

3. LIGA

1. **Holmes Place** - postup do 2. ligy a na Euro Golden Tour
2. **Seznam.cz** - postup do 2. ligy
3. **HZS hl. m. Prahy** - postup do 2. ligy
4. **Mados**
5. **LB Gastro**
6. **Pražská energetika**
7. **Regie Radio Music**
8. **Essox** - sestup do 4. ligy
9. **Activa** - sestup do 4. ligy
10. **Credit Agricole CIB** - sestup do 4. ligy

FAIR PLAY: Regie Radio Music

Nejllepší střelec 3. ligy: Petr Voborník (Holmes Place) - 38 branek

4. LIGA

1. **Scorpion Elektro** - postup do 3. ligy a na Euro Golden Tour
2. **EkonoPrint** - postup do 3. ligy
3. **Česká podnikatelská pojišťovna** - postup do 3. ligy
4. **Komerční banka**
5. **RWE Transgas**
6. **Ministerstvo dopravy**
7. **McDonald's**
8. **Magistrát hl. m. Prahy** - sestup do 5. ligy
9. **Money Expo** - sestup do 5. ligy
10. **UNITOP ČR** - sestup do 5. ligy

FAIR PLAY: RWE Transgas

Nejllepší střelec 4. ligy: Jiří Žalud (Scorpion Elektro) - 40 branek

5. LIGA

1. **Gardenline** - postup do 4. ligy a na Euro Golden Tour
2. **Česká pojišťovna** - postup do 4. ligy
3. **České dráhy** - postup do 4. ligy
4. **Kapsch**
5. **Řízení letového provozu**
6. **Ospap**
7. **Pražská teplárenská**
8. **Občanská plovárna**
9. **Knowlimits**
10. **KU Bar**

FAIR PLAY: KAPSCH

Nejllepší střelec 5. ligy: Karel Tomášek (Gardenline) - 20 branek

INDIVIDUÁLNÍ OCENĚNÍ

Brankář roku: Martin Píša (Š&Sch nápojové automaty)

Osobnost ligy: Jan Chadt (Kooperativa)

Srdcař roku: Jan Hanuš (České dráhy)

Fotbalista roku: Tomáš Kočí (Lesa)

Do areálu Občanské plovárny
přišly stovky hostů.

Trofeje si pořadatelé připravili
opravdu dost!

Brankář roku: Martin Píša

Kdepak, fotbalové propriety zůstanou ve skladu. Je čas odpočívat.

JAK PŘEŽÍT LETNÍ PAUZU? CO DĚLAT A CO NE?

SERIÁL PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SPECIÁLU

TEXT: Radim Trusina / FOTO: Ondřej Hanuš

V seriálu měsíčníku PFSpeciál se na této dvoustraně pravidelně řeší základní témata, která by měla zajímat trenéry v klubech na všech výkonnostních úrovních. Po radách, které se týkaly problematiky práce s náhradníky, se poslední díl této sezony zaměřuje na správnou náplň letní pauzy. Na otázky odpovídá trenér JIŘÍ FORMÁNEK (na snímku), provozovatel stránek www.trenink.com.

Jak přežít letní pauzu? Je nějaké obecné doporučení pro hráče?

Přežít se musí především konec jarní sezony, protože zimní přípravné období a následná jarní část soutěží jsou velmi dlouhé. Pokud tým nebojuje o postup nebo se nezachraňuje v soutěži, tak s přibývajícím počtem tréninkových jednotek i odehraných zápasů pomalu klesá morálka, motivace, kumuluje se únava a zvětšuje se riziko případných zranění. Hráči by s přibývajícím únavou neměli ztratit koncentraci ani v závěru sezony, protože zranění způsobené lehkomyšlností a podceněním nějaké situace je zbytečné a potáhne se s hráčem i do dalšího ročníku.

K čemu by se tedy mělo využít následné letní volno?

Hráči by měli letní pauzu využít k načerpání chuti a motivace do dalšího soutěžního ročníku, doléčení svých zdravotních problémů a nezbytnému odpočinku. Určitě by měli čas věnovat rodině, která v soutěži obvykle nebývá na prvním místě. Doba fotbalového odpočinku může patřit pracovním povinnostem nebo dodělání soukromých restů. Hráči by ale určitě neměli v průběhu dovolené zapomenout na sebe – pokusit se vybočit ze svého každodenního stereotypu, což je rada jako ze ženského časopisu, ale pomáhá to.

Jak dlouho by si měli od fotbalu úplně odpočinout?

Je velký rozdíl mezi letní a zimní přestávkou. Po konci jarní části sezony jsou tři, maximálně čtyři týdny do začátku letního přípravného období, takže volna je mnohem méně než v zimě. První týden by měl být úplně volný, hráč by měl zcela vypnout a zaměřit svoji pozornost a koncentraci úplně mimo fotbalové prostředí. Druhý týden by měl být také volnější, určitě bez fotbalu. Od třetího týdne by hráči měli zařazovat do svého programu různé sportovní aktivity.

Takže doporučujete dva týdny bez sportu?

Ano, minimálně týden bez sportu doporučuji určitě. Po několikaměsíčním zatížení, ať už fyzickém nebo psychickém, tělo potřebuje ulevit, uvolnit se a nějakou dobu fungovat na volnoběh. Pokud po hráči trenér požaduje maximální výkony v soutěžním období, tak si musí uvědomit, že fotbalista potřebuje i fázi, kdy dojde ke zklidnění, zotavení a načerpání sil. V běžné tréninkové jednotce to trenéři standardně používají. Myslím tím střídání zatížení a odpočinku. A úplně stejné to je, pokud se na to podívám z větší perspektivy. Tedy období přípravy, soutěže a dovolené. Je důležité správně nastavit jejich poměr.

Kolik dní nebo týdnů potřebuje tělo fotbalisty po náročné sezoně k regeneraci?

To je individuální, hodně to ovlivňuje věk hráče, jeho trénovanost, ambice pro příští sezonu, zdravotní stav, stejně jako nedoléčená a chronická zranění. Fotbalista se musí rozhodnout, zda posezonní regenerace bude čistě pasivní, tedy odpočinek bez sportovních aktivit, nebo se hráč rozhodne pro nějakou wellness dovolenou. Variantou je také dovolená třeba v lázních. Protože hráč obvykle není středobodem vesmíru, tak v rámci svých možností musí zkoordinovat svoji regeneraci s rodinou nebo se zaměstnáním.

Fotbalisté si po sezoně rádi povolí životosprávu. Co na to jako trenér říkáte?

Nemyslím si, že jen fotbalisté si rádi povolí životosprávu. Obecně pokud je člověk pod tlakem, tak je po nějakém čase potřeba se z toho tlaku vymanit. Tlak není možné stupňovat donekonečna, protože pak přichází demotivace, hrozí přetrénování, hráči situace nezvládají po psychické stránce, přichází strach z neúspěchu a hráči nepodávají maximum možného. Záleží také na tom, co si představíme pod povolením životosprávy. Pokud se hráč půl roku nedotkne alkoholu

a po konci sezony naráží sud za sudem, tak to jistě bude mít devastující důsledky na jeho tělo, psychiku a tím pádem i jeho výkonnost. To není uvolnění a odpočinek, to je nezodpovědnost. Na druhou stranu když si hráč dá u příležitosti nějakého posezení dvě piva, tak to organismu určitě neuškodí, stejně jako to, že bude chodit spát pozdě nebo přiměřeně poleví ve stravovacím režimu.

I když to někdo přežene s tím, jak moc si povolí, může to mít přínos pro jeho psychiku, nebo ne?

Vše záleží na tom, jak se hráč bude chovat, jak k sobě bude zodpovědný. Musí vědět, co si může dovolit a co už ne. Pozitivní vliv to na hráče může mít, ale prsty v tom nemá alkohol, spíše příjemná atmosféra, uvolnění a odreagování – a to už dříve zmiňované vytržení z každodenních povinností a starostí. V zásadě je jedno, jestli odletíte do Karibiku nebo na Lipno.

Jak by si tedy fotbalisté měli hlídat životosprávu mimo sezonu?

Hráči by si měli životosprávu, a nemyslím tím pouze alkohol, hlídat nejen mimo sezonu, ale také v jejím průběhu. To je mnohem komplikovanější, pokud jsou zaměstnaní, případně pokud studují, ale přesto jde tato situace zvládnout. Podmínkou je, aby dodržování životosprávy vnímali jako součást své přípravy. Aby vnímali pitný režim, stravu a také třeba dostatek spánku jako důležitý předpoklad kvalitního výkonu.

Co otázka přibírání váhy? Kolik kilo navíc se dá po pauze z pozice trenéra tolerovat?

Myslím si, že to není o kilech, ale o tom, jak přijde hráč nachystaný do přípravného období, což snadno poznáte po několika trénincích.

Co přesně by měli fotbalisté dělat v létě za sporty?

Léto je krátké, pro fotbalisty obzvlášť. Jeden dva týdny pasivního odpočinku si organismus zaslouží. Rozhodně ale není vhodné čekat až do prvního tréninku s nějakou pohybovou aktivitou. Někomu vyhovuje obyčejný běh, ale já mám takovou zkušenost, že hráči velice rádi sednou na kolo, zajdou na tenis nebo si to rozdají na beachvolejbalovém kurtu. Jako součást regenerace je velice vhodné plavání, léto je pro tuto aktivitu přímo ideální.

Jste příznivcem individuálních tréninkových plánů?

Ano, především u mladších hráčů, kteří nemají takovou sebekázeň, jsem zastáncem individuálních plánů zaměřených především na silové schopnosti. U starších hráčů jsem vždy sázel na jejich zodpovědnost vůči sobě i celému týmu. U těchto hráčů jsem upřednostňoval důkladnou regeneraci a doléčení šrámů. Já sám mám takovou zkušenost, že hráči sami si individuální plány vyžádali. Nebyl problém s tím, že bych někoho musel přemlouvat, aby dělal to nebo to.

Máte nějakou radu, jak po náročné sezoně zregenerovat kromě těla i mysl?

Moje předsevzetí je pokusit se úplně vypnout. V mém případě vypnout telefon, notebook, nepřipojovat se na internet a věnovat se rodině. Někdy se mi to daří lépe, jindy mi to okolnosti nedovolí. Hráčům doporučuji pokusit se o to. Vím, že to není stoprocentní, ne vždy se to podaří, ale za ten pokus to stojí. Ať se pokusí jet někam, kde nebudou hrát fotbal a ani tam nepotkají nikoho dalšího, koho

potkávají den co den na tréninku.

Může špatný přístup k regeneraci a odpočinku v létě ovlivnit výkony a pohodu v přípravě před sezonou nebo dokonce začátek sezony?

Tak to samozřejmě, to si musí uvědomovat i hráč, který právě skončil v dorostu. Problém je, že mladší hráči mají tu výhodu, že regenerace je snazší, jejich tělo hodně vydrží, velmi dobře regeneruje. Hráči mají tendenci životosprávu neřešit, protože to jde tak nějak samo. Když přijde zranění, chronické problémy nebo

pokles výkonnosti, tak jsou strašně překvapení a chybu nehledají u sebe.

A co opačný případ: vrátí se poctivý přístup ve snadnějším zapojení se do tréninkového procesu?

Nemyslím si, že to je o poctivosti, ale spíše o odpovědnosti. Hráč si nesmí dovolit přijít na trénink nepřipravený. Nikdo nemůže čekat, že dorazí na první trénink, bude začínat od úplné nuly a trenér ho mávnutím kouzelného proutku za několik tréninků dostane do formy. Jedinou výjimku, kterou jsem ochoten připustit, je si-

tuace, kdy se hráč vrací po zranění, ale i v tomto případě nesmí na sobě přestat pracovat, pokud mu to alespoň trochu zranění umožní.

Co by měli v létě dělat trenéři? Dají se nějaké rady přenést i na ně?

Trenéři si samozřejmě také musejí odpočinout. Pro ně a realizační tým je ale jakékoliv přípravné období časem tvrdé práce, kdy dochází k tvorbě kádru, plánování tréninkového procesu a řešení posil. Takže si myslím, že zatímco hráči si užívají zaslouženého odpočinku, trenéři mají napilno. ■

INZERCE

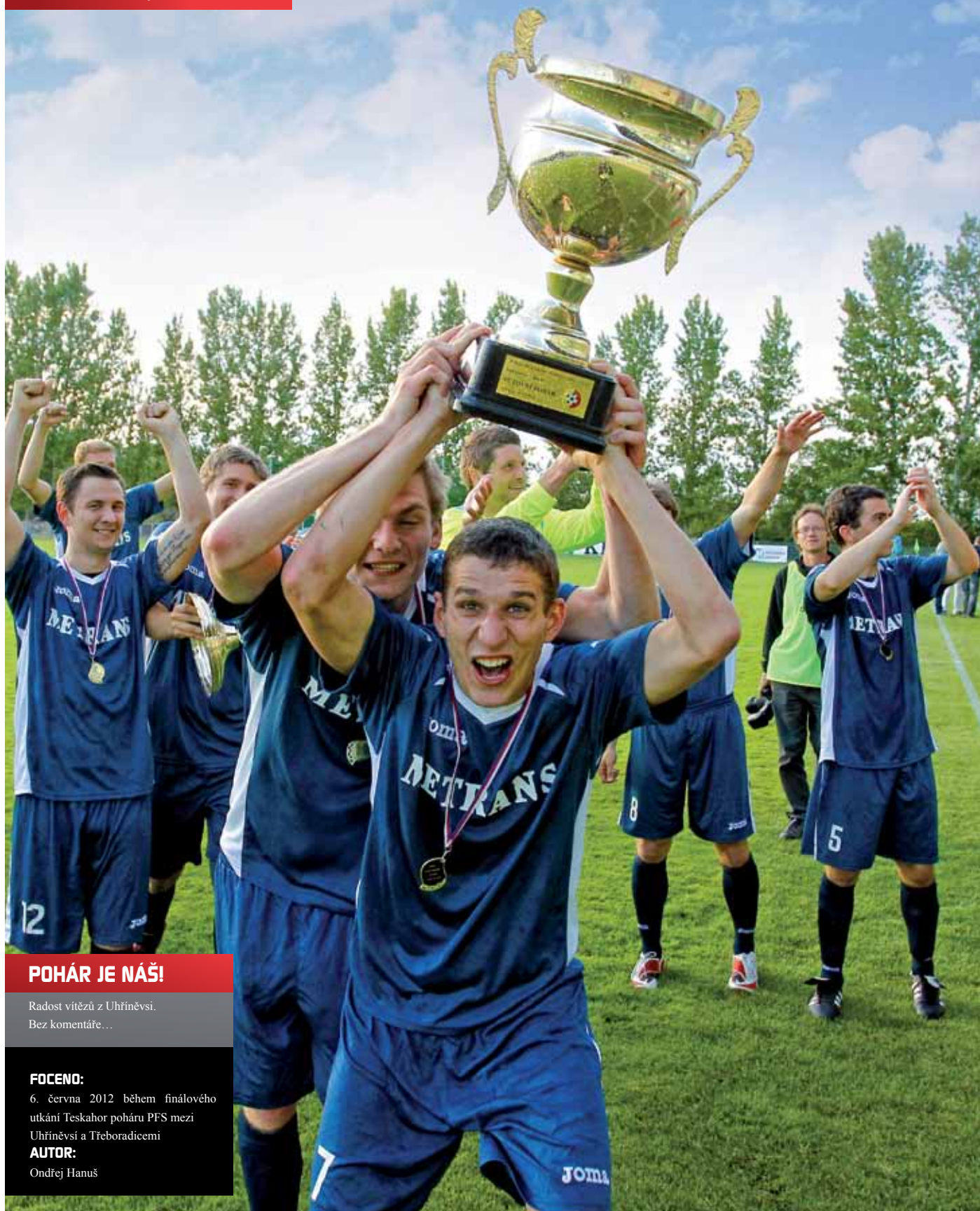
PETRSPORT®

- VÝROBA HLINÍKOVÝCH FOTBALOVÝCH BRANEK
- VÝROBA MONTOVANÝCH TRIBUN
- VÝROBA STŘÍDAČEK

www.fotbalovebranky.cz

Ing. Petr Lískovec, 602 436 272; liskovec@pohoda.com

POHÁR JE NÁŠ!

Radost vítězů z Uhřetěvsí.
Bez komentáře...

FOCENO:

6. června 2012 během finálového
utkání Teskahor poháru PFS mezi
Uhřetěvsi a Treboradicemi

AUTOR:

Ondřej Hanuš

NOVÝ ATRAKTIVNÍ WEB PFS

Aktuální zpravodajství z fotbalu v hlavním městě
a kompletní archiv Speciálu najdete na internetových stránkách

www.fotbalpraha.cz

Koupelnové studio **PRAHA-JINOČANY**

Navštivte naše nové studio koupelen
v **PRAZE-JINOČANECH**, kde vám nabízíme...

NEJVĚTŠÍ
NEJMODERNĚJŠÍ
Nejinspirativnější

NOVÉ STUDIO KOUPELEN **PRAHA-JINOČANY**

Severní 275
252 25 Praha

tel. 257 192 203

fax 257 192 209

e-mail koupelny.jinocany@ptacek.cz

Otvírací doba

Po-pá 8.00–18.00 hod.

So 9.00–15.00 hod.

KOUPELNY[®]
— ptáček —

www.koupelny-ptacek.cz

BAUER

výrobce sportovních pohárů

www.pohary-bauer.cz

NOVINKY 2012

super economy

economy

standard

luxury

LASEROVÉ GRAVÍROVÁNÍ
ECO SOLVENT TISK VE VYSOKÉM ROZLIŠENÍ

NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA

UV LED TECHNOLOGIE TISKU
ČTYŘBAREVNÝ CMYK TISK - BÍLÁ BARVA - SPECIÁLNÍ LAK

VÝROBCE

Poháry Bauer s.r.o.
Baška 149
Baška, 739 01
tel: 558 649 225
774 710 152

SPECIALIZOVANÉ PRODEJNY

PRAHA
Modřanská 68d
Praha 4, 143 00
tel: 774 710 154

OSTRAVA
Kačkova 15/1580
Ostrava 1, 702 00
tel: 774 710 313

ROŽNOV p. R.
Chodská 670
Rožnov p. R., 756 61
tel: 774 935 772

ÚSTÍ n. L.
Velká bradební 746/37
Ústí n. L., 400 01
tel: 776 561 987

POHÁRY TROFEJE MEDAILE PLAKETY FIGURKY EMBLÉMY DIPLOMY VENCE TALÍŘE